Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 114
Marţi 31 mai 1955

4 pagini
Preţul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Muncile de recoltare să ne găsească bine pregătiţi

Nu peste multă vreme, pe ogoarele patriei va începe strînsul recoltei. Oamenii muncii din agricultură aşteaptă cu bucurie momentul acesta, momentul în care ei vor aduna rodul bogat al muncii lor de un an de zile.

Spre deosebire de alte campanii agricole din cursul anului, muncile de vară şi mai ales secerişul sînt lucrări ce nu pot suferi nici un fel de amînare. Ele trebuie executate cu cît mai mare grijă şi într-un timp foarte scurt, fiindcă orice întîrziere, cît de mică, atrage după sine pierderi însemnate de recoltă şi poate dăuna calităţii cerealelor.

Pentru ca ultimul bob să fie recoltat şi treierat la timpul potrivit, este necesar ca, îndată ce lanurile au dat în pîrgă, oamenii muncii de pe ogoare să înceapă secerişul şi să-l execute în cel mai scurt timp. Indeplinirea cu succes a acestei sarcini depinde însă în mare măsură de felul în care ţăranii muncitori, colectiviştii, întovărăşiţii şi mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodării de stat vor pregăti fiecare tractor, fiecare secerătoare simplă sau legătoare, fiecare batoză sau combină în aşa fel, încît, în momentul începerii recoltării, întregul utilaj necesar să fie în bună stare de funcţiune. De aceea, în momentul de faţă, fără a neglija cîtuşi de puţin lucrările de întreţinere a culturilor, oamenii muncii din agricultură au datoria patriotică de a-şi îndrepta atenţia spre revizuirea şi repararea tuturor maşinilor şi uneltelor pe care le vor folosi la muncile de seceriş, treieriş şi dezmiriştit.

In campania de vară a anului acesta, ca urmare a ajutorului dat agriculturii de statul democrat-popular, pe ogoarele patriei vor lucra un număr şi mai mare de tractoare, secerători-legători, combine, batoze, dezmiriştitoare şi alte maşini agricole. Folosirea din plin a acestui utilaj, repararea întregului parc de maşini şi unelte necesare stringerii recoltei trebuie să stea în centrul preocupărilor sfaturilor populare, organelor agricole şi tuturor mecanizatorilor.

In unele regiuni, cum sînt, de pildă, Bîrlad, Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară şi altele, unde a existat preocupare temeinică pentru această problemă, planul de reparaţii la batoze, secerători-legători şi combine a fost realizat în proporţie de 70—100 la sută. Rezultate deosebit de bune au dobîndit în această privinţă numeroase S.M.T.-uri, printre care S.M.T. Turnişor-Sibiu, Orăştie-Hunedoara, Odobeasca-Bucureşti şi altele, unde reparatul mijloacelor mecanizate necesare muncilor de seceriş, treieriş şi dezmiriştit a fost terminat.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii rezultă însă că faţă de timpul relativ scurt care ne mai desparte de începerea campaniei de recoltare, în cele mai multe regiuni ale ţării stadiul în care se găsesc lucrările pregătitoare, ca şi ritmul în care se desfăşoară aceste lucrări, sînt cu totul nesatisfăcătoare. Aşa, de pildă, în numeroase S.M.T.-uri şi gospodării de stat din regiunile Galaţi, Suceava, Iaşi, Craiova şi altele, muncile de revizuire şi reparare a utilajului agricol sînt mult întîrziate.

Sfaturile populare, organele agricole şi conducerile unităţilor agricole din aceste regiuni au datoria de a mobiliza toate forţele pentru a lichida într-un timp cît mai scurt această rămînere în urmă, pentru a grăbi lucrările de reparaţii în toate unităţile. Multă atenţie trebuie dată pregătirii utilajului existent în gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi sectorul individual. Pentru aceasta, atît comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, cît şi organele agricole trebuie să controleze zi cu zi felul în care se desfăşoară reparaţiile, astfel încît lucrările de pregătire să fie efectuate în întregime şi la timp. Sfaturile populare au datoria de a îndruma şi controla consiliile de conducere ale cooperativelor săteşti pentru a aproviziona cooperativele cu materialele necesare reparaţiilor ca: material lemnos pentru batoze, cuţite şi pînză pentru secerători-legători, sfoară de legat snopii, coase, seceri, furci şi altele.

Grăbirea ritmului de reparaţii nu trebuie însă făcută nicidecum pe seama calităţii lucrărilor. Cu nici un chip nu trebuie să se repete lipsuri ca cele existente anul trecut la unele unităţi ca, de pildă, S.M.T.-urile Vînătorii Mici, regiunea Bucureşti, sau Inoteşti, regiunea Ploeşti, unde, numai la cîteva zile după ieşirea în campania de vară, numeroase tractoare, secerători-legători şi batoze s-au defectat, pierzîndu-se astfel multe ore bune de lucru.

Pentru prevenirea unor astfel de situaţii, un rol de seamă revine comisiilor de recepţie din unităţile agricole, ca şi celor din comune. Aceste comisii au datoria de a controla cu tot spiritul de răspundere întreg utilajul ce va fi folosit în campania de vară şi de a nu recepţiona decît acele maşini şi unelte agricole care au fost bine reparate.

In scopul asigurării calităţii lucrărilor, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii recomandă S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat — care n-au încă condiţii tehnice corespunzătoare — ca să trimită centrelor mecanice spre reparare toate tractoarele care au nevoie de reparaţii capitale. In atelierele proprii ale S.M.T.-urilor şi gospodăriilor de stat se vor face în special îngrijirile I-5 şi I-6 la tractoare, cît şi pregătirea restului de utilaj necesar muncilor de seceriş, treieriş şi dezmiriştit.

Este ştiut că scurtarea perioadei de seceriş, treieriş şi dezmiriştit depinde în mare măsură de folosirea cu maximum de randament a capacităţii de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole. De aceea, este necesar ca de pe acum să se ia toate măsurile pentru ca în cît mai multe S.M.T.-uri şi gospodării de stat să fie create condiţii pentru aplicarea metodelor înaintate de utilizare cu randament înalt a maşinilor, cum sînt metoda graficului orar, folosirea la seceriş, treieriş şi dezmiriştit a cît mai multe agregate de maşini, organizarea muncii în două schimburi etc.

Un rol hotărîtor în folosirea cu maximum de randament a utilajului agricol îl are buna instruire şi pregătire a tractoriştilor, batozarilor, combinerilor, mînuitorilor de secerători-legători etc. Pentru ca aceştia să poată ieşi în campanie cît mai bine pregătiţi este necesar ca atît tehnicienii şi inginerii mecanici, muncitorii cu o înaltă calificare cît şi cadrele de mecanizatori, care de curînd au fost instruite în acest scop la uzinele „Semănătoarea" şi în alte centre, să-şi dea toată străduinţa pentru a împărtăşi muncitorilor mai tineri experienţa lor. Ei trebuie să le arate acestora procedeele cele mai bune de folosire şi mînuire a maşinilor agricole şi de îngrijire a utilajului.

In această perioadă S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat trebuie să dea o mare atenţie verificării şi reparării în cel mai scurt timp a întregului aparataj electric existent, să ia toate măsurile pentru extinderea numărului de arii electrificate.

Muncind cu forţe sporite pentru pregătirea din timp şi cît mai bine a utilajului agricol necesar bunei desfăşurări a muncilor agricole de vară, oamenii muncii din agricultură vor contribui la realizarea cu succes a celor 10 milioane tone de grîu şi porumb, la lupta pentru creşterea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

IN GRĂDINA COLECTIVEI

Membrii gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Stalin, acordă o deosebită atenţie îngrijirii legumelor şi zarzavaturilor. Iată-i în fotografie pe colectiviştii Petrescu Ion şi Mîrza Viorica stropind răsadurile de roşii.

Insemnări

O dovadă în plus

Deasupra porţii masive de beton, litere mari de metal înscriu numele întreprinderii: „Petru Poni" — Uzină de îngrăşăminte chimice. O alee largă, pietruită, mărginită din loc în loc de bănci proaspăt vopsite, ne conduce către hala cea mare a secţiei de superfosfaţi. In aerul jilav pluteşte un miros iute, înţepător, de acid sulfuric.

★

Pe Costache Ştefan, maestrul secţiei, l-am găsit cocoţat pe o schelă de lemn la o înălţime de peste 10 m. deasupra cuptoarelor. Discuta cu aprindere, împreună cu cîţiva muncitori, despre aşezarea cît mai bună a unui elevator nou, cu cupe, care să transporte materia finită, adică îngrăşămîntul, de la cuptoare la destinaţia de livrare. Costache Ştefan ne-a vorbit cu multă însufleţire despre maşinile noi, sosite din Uniunea Sovietică, datorită cărora a fost mecanizat peste 80 la sută din procesul de producţie. Apoi ne-a povestit despre inovaţia unui colectiv de 6 tovarăşi, inovaţie datorită căreia producţia anuală a uzinei a crescut cu 25.000 de tone.

Aflînd că vreau să scriu la ziar despre fabrica lor, tînărul Burcea Ion, unul dintre alimentatorii fruntaşi, îmi împărtăşeşte o dorinţă a lui: să scriu la ziar nu numai despre munca lor, cei din uzină. Ci să vorbesc despre toţi cei care contribuie la fabricarea acestui preţios îngrăşămînt chimic. Despre eforturile minerilor sovietici din peninsula Kola, care extrag din pămînt minereul cenuşiu, Kolafosfatul, materia primă; despre matrozii sovietici care îl aduc în ţara noastră; despre muncitorii uzinelor de acid sulfuric, o altă materie primă ce stă la baza procesului de fabricaţie a superfosfatului.

— Arătînd toate aceste lucruri, îmi spune Burcea zîmbind, o să-i faceţi să preţuiască aşa cum se cuvine îngrăşămintele chimice şi pe cei care încă nu-şi dau seama de importanţa lor. Iată, cu de pildă, înainte de a veni aci în uzină, îi ajutam la cîmp tatălui meu, ţăran muncitor din Umbrăreşti. Acum trei ani încheiase contract cu fabrica de zahăr „Răsăritul" din Roman pentru 85 ari pe care să-i cultive cu sfeclă de zahăr. Fabrica ne-a dat sămînţa şi apoi vreo 4 saci cu superfosfat, ca îngrăşămînt. Taică-meu — e drept — zicea să ducem îngrăşămîntul pe ogor şi, o dată cu prima praşilă, să punem din el la fiecare butaş de sfeclă de zahăr. Eu însă m-am gîndit că-i trudă de prisos. De vreme ce planta e răsărită, ziceam ce rost mai are să îngraş pămîntul? Şi am dăruit tot superfosfatul vecinului nostru, Radu Volnea, care avea lîngă ogorul nostru 50 de ari cu sfeclă de zahăr. La recoltare, cît credeţi că a cules el de pe 50 de ari? Aproape 20.000 kg de sfeclă de zahăr. Iar noi, de pe 85 de ari, doar 15.000 kg. De atunci am învăţat eu să preţuiesc cum se cuvine îngrăşămîntul chimic.

Deşi nu toţi au trăit experienţe asemănătoare celei povestite de Burcea Ion, muncitorii uzinei „Petru Poni" din Valea Călugărească muncesc cu acelaşi elan. In ultima lună, datorită efortului colectiv al muncitorilor şi tehnicienilor uzinei, planul a fost depăşit cu 21,8 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 5 la sută. O dovadă în plus a ajutorului permanent pe care clasa muncitoare îl dă oamenilor muncii de pe ogoare în lupta pentru continua sporire a producţiei agricole.

GH. JANGOCIU

Lucrările celei de a 6-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale a R. P. R.

Luni dimineaţa şi-a început lucrările cea de a 6-a sesiune a Marii Adunări Naţionale a R.P.R.

Ora 10. Intîmpinaţi de aplauzele puternice ale deputaţilor şi invitaţilor sosesc conducătorii partidului şi guvernului.

In loja guvernului au luat loc tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chişinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, general de armată Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, Constanţa Craciun, M. Dalea şi alţi membri ai guvernului.

In loja prezidiului au luat loc preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tovarăşul dr. Petru Groza şi membrii Prezidiului.

In tribune se aflau membri ai corpului diplomatic, numeroşi ziarişti romîni şi străini şi oameni ai muncii din Capitală.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia tov. C. Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale.

Marea Adunare Naţională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii care cuprinde:

1. Proiectul de lege privind ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Romînă, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Cehoslovacă, semnat la Varşovia, la 14 mai 1955;

2. Proiectul de lege a bugetului de stat pe anul 1955;

3. Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naţionale în intervalul dintre sesiuni.

Marea Adunare Naţională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii şi a trecut la discutarea primului punct.

Primit cu aplauze prelungite a luat cuvîntul tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri, care a făcut o expunere asupra Tratatului de la Varşovia.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Buna îngrijire a culturilor prăşitoare — sarcină de frunte

Pentru a putea face prăşitul mai repede

Din suprafaţa arabilă a gospodăriei noastre, o mare parte este ocupată de floarea-soarelui, cartofi, porumb şi alte plante prăşitoare. Executarea lucrărilor de întreţinere a acestor culturi la timp, potrivit cerinţelor agrotehnice, era o problemă greu de rezolvat pentru noi pînă mai anul trecut. Nu aveam suficiente braţe de muncă şi nici atelaje destule. Din această cauză se întîmpla adesea că pe unele parcele plantele prăşitoare să fie „scăpate în buruieni", fapt care ducea la scăderea simţitoare a recoltei. Am încercat în fel şi chip să ieşim din impas. Am însămînţat într-unul din anii trecuţi o parte din culturile prăşitoare în cuiburi aşezate în pătrat ca să putem prăşi în lungul şi în latul tarlalelor. Restul prăşitoarelor le-am însămînţat în rînduri perfect drepte. Cînd a venit vremea să facem prăşitul ne-am dat seama că numai cu atelajele şi braţele de muncă ce le aveam nu vom izbuti să îngrijim culturile la timp şi aşa cum cere agrotehnica. Cu S.M.T.-ul nu încheiasem contract pentru prăşit, aşa că din partea lui, la această lucrare, nu puteam avea nici un ajutor. Sfătuindu-ne într-o seară mai mulţi colectivişti cum să folosim mai cu spor prăşitoarele şi animalele pe care le aveam, careva propuse să legăm 2—3 prăşitori la un loc, iar toate acestea să fie trase numai de o singură pereche de animale. Cu toţii am fost de acord cu această părere bine venită. Imediat după aceasta, fierarii şi lemnarii noştri au construit un cuplu de 3 prăşitori tras de o pereche de boi.

Cuplul este simplu: de o osie pe două roate sînt legate trei prăşitori la distanţă egală între ele, în aşa fel încît cuţitele prăşitoarei să cadă drept între rîndurile de plante. Prăşitoarea de la mijloc este legată ceva mai în urmă decît cele două de pe margini, ca să poată fi mînuită uşor în timpul lucrului. Cuplul nu e deloc greu de alcătuit şi condus, iar rezultatele pe care le dă la prăşit sînt minunate.

Dacă se lucrează cu 2 cupluri de acest fel — unul mergînd în lungul tarlalei şi celălalt de-a curmezişul — în 10 ore se pot prăşi 5 hectare teren, suprafaţă pentru care ar trebui — dacă prăşitul s-ar face cu sapele — circa 40-50 de oameni. Pentru deservirea unei singure prăşitori care lucrează separat sînt necesari doi oameni şi un animal, iar pentru trei prăşitori puse în cuplu este nevoie de numai două animale şi 4 oameni. Lucrînd anul trecut cu 3 asemenea cuple la prăşit, am făcut praşilele repede, bine şi ori de cîte ori terenul s-a îmburuienit ori a prins scoarţă.

Pentru ca şi în acest an să putem prăşi la timp culturile spre a le înlesni o bună creştere şi dezvoltare, noi am însămînţat cea mai mare parte din culturile prăşitoare în cuiburi aşezate în pătrat şi am pregătit totodată din vreme încă 3 asemenea cupluri pe care le-am şi folosit la executarea praşilei I pe cele 10 ha. însămînţate cu floarea-soarelui.

TEGLAŞ ALEXE
preşedintele gospodăriei colective „Steagul Roşu" din comuna Someş-Odorhei, raionul Jibou

De ce mi-am transformat rariţa în prăşitoare

Ca mulţi alţi ţărani muncitori din comuna noastră, ani de zile la rînd, am folosit rariţa. Acum cîteva săptămîni însă, m-am dus la fierarul Dumitru Matei şi i-am cerut să-mi transforme rariţa în prăşitoare. Poate o să mă întrebaţi cum de m-am convins că rariţa îmi aduce numai pagubă? In cele de mai jos, tocmai despre aceasta vreau să vorbesc.

Anul trecut, am însămînţat ca de obicei între altele şi o suprafaţă de 2 ha cu porumb. Cam pe vremea asta am ieşit pe ogor cu rariţa, aşa cum eram obişnuit. Agentul agricol Gheţu Preda din comuna noastră mi-a spus atunci:

— De ce nu transformi rariţa în prăşitoare ca alde Bildu Ilie şi Voicu Manole? Rariţa nu-i bună de nimic...

— Lasă, tovarăşe, nu mă învăţa d-ta, ştiu eu ce fac — i-am răspuns lui Gheţu Preda.

— Acum nu ştii, dar la toamnă o să ştii sigur. Şi chiar înainte. Să urmăreşti numai cum o să se dezvolte porumbul de alături, al lui Voicu Manole care foloseşte prăşitoarea şi la toamnă să-mi spui cît ai obţinut dumneata şi cît el...

Intr-adevăr, Voicu Manole a lucrat cu prăşitoarea. Eu îi dam înainte cu rariţa, dar trebuie să spun că eram cu ochii în patru, căci cam intrasem la îndoială de cînd discutasem cu agentul agricol.

După 2—3 zile de la primul rărîtat, am observat că porumbul meu şi-a pierdut culoarea, a devenit gălbui. Alături la Voicu Manole, porumbul era verde, frumos. După un timp şi în lanul meu porumbul şi-a recăpătat culoarea verde, dar a rămas firav. In lanul vecinului crescuse de toată frumuseţea. Toamna, eu am recoltat 800 kg de porumb la hectar, pe cînd Voicu Manole peste 2000. Vedeam bine acum că agentul nostru agricol avusese dreptate cînd mă sfătuise să nu mai răritez porumbul, dar tot nu eram dumerit de ce aduce rariţa pagube.

La începutul primăverii acesteia a venit însă la noi în comună tov. ing. Brăileanu Ştefan, de la secţia agricolă a sfatului popular regional. El ne-a explicat că şanţurile pe care fierul rariţei le deschide între rîndurile de porumb înlesnesc pierderea apei din pămînt, tocmai cînd plantele au mai mare nevoie de ea.

Pe de altă parte, rariţa nu distruge toate buruienile cum face prăşitoarea, ci smulge doar o parte din ele, acoperindu-le cu pămînt. Ele au astfel posibilitatea să se înrădăcineze din nou.

...Acum înţelegeam bine de ce, folosind rariţa, am scos o recoltă de porumb cu mult mai mică decît vecinul meu, care a folosit prăşitoarea.

In primăvara aceasta, nu numai eu, ci şi mulţi alţi ţărani muncitori din comună şi-au transformat rariţele în prăşitori. Aşa sînt Gheno C. Florea, Dobre Constantin şi alţii. Peste cîteva zile eu voi face prima praşilă la porumb. Il voi prăşi cu prăşitoarea nu o dată de două ori, ci de cîte ori s-or ivi buruienile, pentru ca anul acesta să culeg şi eu peste 2000 kg de porumb la hectar.

PETRE N. PETRE
ţăran muncitor din comuna Frumuşani, raionul Vidra

Prin cuplarea a două cultivatoare la un tractor

Executarea prăşitului mecanic s-a dovedit pentru tractoriştii staţiunii noastre o lucrare obişnuită, ca şi celelalte lucrări ce se execută în mod curent cu tractoarele, cum ar fi aratul sau semănatul. Incă în anul 1953, noi am executat lucrări de prăşit cu mijloace mecanizate pe o suprafaţă de aproape 700 de ha. Anul trecut suprafeţele de floarea-soarelui şi porumb prăşite de mecanizatorii noştri cu tractoarele au atins cifra de 2.102 ha.

In acest an noi avem planificat să prăşim 3000 ha, din care 1500 ha la praşila I şi 1500 ha la praşila a II-a. Noi am contractat însă pentru prăşitul mecanic o suprafaţă de 3954 ha cu cele 9 gospodării agricole colective din raza de activitate a staţiunii noastre. Pentru executarea la vreme şi în condiţii agrotehnice superioare a acestui mare volum de lucrări, s-a repartizat gospodăriilor deservite, în raport cu suprafeţele contractate cu fiecare în parte, un număr de 22 agregate pentru prăşit formate din tractoare IAR-23 şi cultivatoare CUT-21.

Dacă am folosi însă la prăşit cele 22 tractoare cu cîte un cultivator, lucrarea n-ar putea fi executată decît în 9—10 zile. Pentru a scurta perioada de lucru şi a folosi în acelaşi timp la maximum forţa tractorului, ne-am hotărît să alcătuim şi noi cuple de cîte 2 cultivatoare la un tractor, aşa cum au făcut mecanizatorii de la G.A.S.-Belitori din regiunea Bucureşti. Am alcătuit astfel două cuple de 2 cultivatoare CUT-21 ce au fost trimise să lucreze la gospodăriile colective din Cobadin şi Vîlşoara, unde avem de efectuat praşila I pe 350 ha şi respectiv pe 250 ha cu porumb.

La alcătuirea cuplelor am folosit dispozitivele oblice de cuplare, care se găsesc aproape în fiecare S.M.T., dispozitive pe care le-am folosit şi la cuplarea a 2 semănători. Lucrările de alcătuire a cuplului s-au efectuat sub îndrumarea mecanicului Popescu Marin.

Folosirea celor 2 cupluri de cultivatoare la prăşit a dat rezultate deosebit de bune. Incă din prima zi, tractoristul Stroe Gheorghe a prăşit la gospodăria colectivă din Vîlşoara 22 ha porumb, iar Dumitru Dude, 25 ha la gospodăria colectivă din Cobadin, depăşindu-şi astfel fiecare norma zilnică între 177—212 la sută. Mînuitori de cultivatoare ne-au fost daţi de către gospodăriile colective respective dintre cei mai pricepuţi colectivişti, care au mai lucrat şi în anii trecuţi la mînuirea agregatelor de prăşit. Lucrînd cu pricepere şi atenţie, tractoriştii noştri au prăşit pînă în prezent cu ajutorul mijloacelor mecanizate în afară de 606 ha cultivate cu floarea soarelui, o suprafaţă de 972 ha cu porumb. Din acestea, cu ajutorul cuplelor de 2 cultivatoare s-au prăşit 175 ha. Peste cîteva zile, vom trece la executarea praşilei a II-a la floarea-soarelui.

Prin folosirea mijloacelor mecanizate şi în special a cuplelor de 2 cultivatoare, tractoriştii S.M.T.-ului nostru vor izbuti să prăşească repede şi bine suprafeţe de teren cultivate cu plante prăşitoare, fapt ce va contribui la sporirea producţiei la ha în gospodăriile agricole pe care le deservim.

Ing. V. MARINESCU
agronom şef la S.M.T.-Cobadin regiunea Constanţa

Belşugul nu vine de la sine...

De multe ori, graiul cifrelor este deosebit de instructiv. Mi-am întărit această convingere cercetînd de curînd, împreună cu inginerul Ştefan Nicolescu, şeful punctului agricol Drăgăneşti din raionul Cricov, cîteva statistici. Negru pe alb, cifrele arătau că în anul 1948, de pildă, din fiecare doi locuitori ai comunei Drăgăneşti, unul avea în proprietatea sa o rariţă.

Despre prăşitori, cifrele spuneau că, în acelaşi an, se aflau în comună atîtea cîte să numeri pe degetele unei singure mîini. Iar despre cei ce ar fi arat pămîntul cu tractoarele nu pomenesc nimic. Semn că scornelile înveninate ale chiaburilor — cum că boabele grîului şi ale porumbului ar păstra mirosul motorinei tractorului — erau încă înrădăcinate în mintea oamenilor.

In anii aşa-zişi buni, recolta de porumb nu depăşea niciodată 1.200 kg la hectar. Dacă despre polenizarea artificială, îngrăşarea suplimentară a ogoarelor, prăşitul mecanic şi alte metode agrotehnice nici nu era vorba, în schimb la mare cinste se afla rărîţatul şi muşuroitul. Făceau cei din Drăgăneşti în jurul tulpinilor de porumb nişte muşuroaie cît işlicurile boierilor fanarioţi. Toamna, după cules, cît priveai în zare, cîmpul părea rîmat de o turmă de mistreţi înfuriaţi.

Că astăzi în Drăgăneşti obiceiurile plugăriei celei vechi s-au schimbat, ţi-o spun şi cifrele, nici vorbă. In dreptul rubricei „rariţe", o linie groasă, trasă apăsat cu cerneală. Geaba ai căuta — fie şi cu luminarea — rariţă în comună. Nu se mai află asemenea unealtă păgubitoare în ograda nimănui. In schimb, prăşitori? Da. Cu sutele sînt azi. Contracte cu S.M.T.-ul Ciorani pentru lucratul pămîntului au încheiat mulţi dintre locuitorii comunei.

Asta ar fi dinspre partea cifrelor. Ca să-ţi dai însă seama cu adevărat de schimbările petrecute, ca să înţelegi cum noul a răzbit în comuna Drăgăneşti, trebuie să cunoşti neapărat oamenii.

Ca pretutindeni, şi în Drăgăneşti comuniştii au fost în frunte. Comunistul Gheorghe Pantazi e unul dintre aceia care au înţeles printre primii îndemnul partidului de a învăţa regulile agrotehnice, *căci fără agrotehnică înaintată nu-i* chip să sporeşti rodnicia pămîntului. A învăţat din broşurile cumpărate, a ascultat sfaturile agronomului şi a început a munci într-un chip nou. Porumbul l-a însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat, i-a dat 3—4 praşile şi i-a făcut şi polenizarea artificială. Strădania nu i-a fost fără folos. In toamnă, el a cules 3.900 kg de porumb boabe de pe un hectar. Şi cum o bucurie nu vine niciodată singură, Gheorghe Pantazi a primit şi insigna de fruntaş al recoltelor bogate. Neculai Pîrlea, Neculai Mincu, Gheorghe Ciorobea, comunişti şi ei, tot aşa au lucrat. Şi recoltele pe care le-au obţinut — de la 3.500 kg de porumb boabe la hectar în sus — au fost cel mai puternic îndemn şi pentru ceilalţi.

Mulţi cultivă azi sfeclă de zahăr în comună. Neculai Cocîrlea şi cu Gheorghe Lungu au fost cei dintîi care au cultivat-o după învăţătura agrotehnicei. Ingrăşăminte pe teren, o praşilă oarbă, apoi încă alte 4 praşile... Primul a recoltat 32.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, iar cel de al doilea 39.000 kg.

E greu, într-adevăr, să te urneşti din învechite *deprinderi. „De ce să-ncerc eu* cel dintîi? E doar în joc truda a zeci şi zeci de zile sub arşiţa soarelui şi în bătaia ploii, pîinea întregului an pentru toţi cei ai casei". Iar cînd la recoltare vezi că vecinul, care nu s-a lăsat copleşit de îndoieli, duce acasă de trei ori atîtea roade cît tine, îţi dai seama cît de mult ai păgu*bit. N-ai fost* într-atît de bărbat ca să încerci şi tu, ci te-ai pierdut în temeri. In anul următor n-ai mai aşteptat. Ai lepădat pentru totdeauna vechile metode de lucru. Şi după tine au venit alţii şi alţii. Mereu mai mulţi...

★

In faţa sfatului popular comunal se află aşezat un panou. In fiecare săptămînă, de la începutul campaniei de primăvară, tehnicianul agronom notează aci lucrările în curs ce trebuie executate. S-au obişnuit ţăranii muncitori din Drăgăneşti ca, deosebit de celelalte îndrumări agrotehnice ce le primesc, să consulte în prag de săptămînă nouă şi panoul din faţa sfatului. Asta pentru că toţi din comună sînt dornici să aplice cît mai bine metodele agrotehnice.

Aproape pe la sfîrşitul lunii aprilie, apele provenite din ploi mai bălteau încă la punctele Bălăceanu, Belciugeanca, Boroseanca şi Drăgăneasa. Pe panou a apărut o înştiinţare scurtă. Oamenii erau îndemnaţi să execute şanţuri de scurgere a apelor şi să treacă apoi de îndată la însămînţări. Pînă în 5 mai campania trebuia terminată. Nimeni nu s-a codit, nici unul n-a dat înapoi. Şanţurile au fost săpate şi, la data fixată, însămînţările erau terminate în întreaga comună. *In ziua de 4 mai, secţia agricolă a raionului* l-a încunoştinţat pe tehnician că, după indicaţiile primite de la Institutul Meteorologic, noaptea va cădea bruma. Pe panou a apărut un anunţ fulger: ţăranii muncitori să pregătească grămezi de gunoi în livezi şi spre dimineaţă să le dea foc, pentru ca bruma să nu vatăme copacii. Aşa au făcut. Şi acum, pomii fructiferi din Drăgăneşti sînt încărcaţi cu roade.

Culturile, însămînţate la vreme, în condiţii bune agrotehnice, se vădesc din ce în ce mai frumoase şi mai viguroase. In Drăgăneşti, oamenii au început de acum muncile de întreţinere. Plivitul grîului şi praşila I la porumb şi floarea-soarelui au fost terminate.

„Se arată semne de recoltă îmbelşugată", spun cei ce vin prin Drăgăneşti şi privesc mîndreţea de cîmpuri înverzite. Oamenii de aci ştiu însă că belşugul nu vine de la sine, nu pică de-a gata din cer ci el se datoreşte în întregime muncii lor neobosite, faptului că îşi lucrează acum pămîntul după regulile agrotehnice.

S. LEONARD

1 Iunie - Ziua Internațională a Copilului

Acum 6 ani, Federația Democrată Internațională a Femeilor și Federația Mondială a Tineretului Democrat au adresat omenirii întregi un călduros apel: să lupte cu hotărîre pentru a apăra viața copiilor, pentru dreptul lor la sănătate, învățămînt, la o copilărie fericită.

De atunci, an de an, toți oamenii care iubesc pacea sărbătoresc prima zi de iunie ca pe o zi de luptă pentru apărarea vieții copiilor, pentru viitorul lor luminos.

Problema ocrotirii vieții și fericirii celor mici nu poate fi despărțită de problema asigurării și menținerii unei păci trainice în întreaga lume.

Pregătirile de război care se fac în statele imperialiste au drept rezultat, în primul rînd, înrăutățirea tot mai serioasă a situației oamenilor muncii, care sînt condamnați, împreună cu copiii lor, la o viață din ce în ce mai grea. In Statele Unite ale Americii, bunăoară, în timp ce două treimi din întregul buget de stat sînt folosite pentru cursa înarmărilor, unele mame sînt nevoite, din cauza mizeriei de nesuferit, să-și vîndă ce au mai scump pe lume: proprii lor copii. In această țară mai mult de trei milioane de copii sînt exploatați în fabrici, uzine și mine, și alte milioane de copii muncesc la ferme și plantații, primind un salariu cu care nu-și pot duce nici viața de azi pe mîine.

Aceeași viață tristă, lipsită de bucuriile copilăriei, o au toți copiii celor ce trudesc din țările capitaliste și coloniale.

In frunte cu comuniștii, oamenii înaintați din aceste țări luptă pentru a salva viața și sănătatea copiilor, pentru a le asigura condiții normale de dezvoltare fizică și spirituală. In foarte multe țări din lume s-au alcătuit comitete naționale pentru apărarea copilului, comitete care organizează acțiuni menite să smulgă guvernelor capitaliste recunoașterea dreptului tuturor copiilor la o viață omenească, la sănătate și învățătură.

In luna iunie din anul acesta va avea loc un congres mondial al mamelor. Congresul va fi o manifestare de protest a mamelor de pretutindeni, care văd în pregătirile de război ale imperialiștilor un atentat la viața copiilor lor. In același timp congresul mamelor va constitui o viguroasă manifestare de speranță în posibilitățile de înțelegere pașnică între popoare. El va demonstra forța uriașă pe care o reprezintă frontul unit al femeilor al mamelor, în lupta pentru apărarea păcii.

Mamele care vor veni la acest congres nu vor auzi numai glasurile pline de durere ale femeilor din țările capitaliste și coloniale care vor face cunoscută starea de mizerie în care trăiesc copiii celor exploatați și asupriți; ele vor avea prilejul să asculte și glasurile mamelor din țările lagărului păcii și socialismului. Acestea vor putea povesti cum în țările lor, și în primul rînd în Uniunea Sovietică, nici un efort nu este socotit prea mare atunci cînd este vorba de fericirea copiilor. In U.R.S.S. există peste tot maternități, spitale, sanatorii, dispensare, preventorii, bucătării dietetice, centre de lapte. Peste două milioane de copii de vîrstă preșcolară sînt minunat îngrijiți în creșe, cămine și grădinițe. Copiii și tinerii din Uniunea Sovietică sînt educați în spiritul dragostei nețărmurite față de patrie, în spiritul prieteniei cu tineretul întregii lumi, în spiritul dragostei de muncă, al adevărului, cinstei și curajului.

O viață tot mai fericită, mai plină de bucurii o au și copiii din țările de democrație populară. Oricine își amintește că pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești în țara noastră nici vorbă nu era de a asigura, pe linie de stat, ocrotirea mamei și copilului. Din întreaga Europă, Romînia era țara în care mureau cu zile cei mai mulți copii. In numai 10 ani de putere populară, mortalitatea infantilă a scăzut aproape la jumătate, iar natalitatea a crescut cu oca 44 la sută. Aceasta însă nu a venit de la sine. Muncitoarea care înainte năștea lîngă mașină, țăranca muncitoare care dădea viață pruncului pe ogor, fără nici o îngrijire medicală, sînt astăzi îngrijite cu dragoste și atenție în maternități și case de nașteri. In 1938, nu exista nici o casă de naștere, iar astăzi avem la sate 1.400 case de naștere. Mereu se deschid noi creșe, cămine de zi, grădinițe. In perioada muncilor agricole, din primăvară și pînă în toamnă, la sate funcționează grădinițe sezoniere; numai în vara anului trecut au funcționat aproape 4.000 asemenea grădinițe. In taberele de vară, la munte și la mare, pleacă anual zeci de mii de copii, bucurîndu-se din plin de frumusețile țării noastre. S-au înființat dispensare de puericultură, dispensare materno-infantile, etc. Partidul și guvernul nostru acordă o atenție deosebită și educației copiilor. Pentru aceasta au fost create încă peste 2.500 școli elementare, ca și numeroase palate și case ale copiilor.

Copiii din patria noastră trăiesc astăzi o copilărie senină, fericită, care nu se aseamănă de loc cu copilăria tristă, plină de lipsuri a părinților lor, muncitori și țărani muncitori, sau de copilăria amărîtă a copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale. Ziua internațională a copilului este un prilej de reafirmare a hotărîrii noastre de a nu precupeți nici un efort în lupta pentru întărirea și dezvoltarea patriei noastre, în lupta pentru apărarea păcii și a viitorului luminos al copiilor din toată lumea.

COPILĂRIE FERICITĂ

1. — In curtea grădiniței sezoniere din comuna Pietroasa Mare, satul Herindești, raionul Lugoj, e mare veselie. Copiii au primit jucării care de care mai frumoase.

2. — La căminul de copii din comuna Cristian, regiunea Stalin.

Barbu Tică, fiul unui colectivist romîn, Miess Hanellore, de naționalitate germană, și Balint Edmond, de naționalitate maghiară, sînt prieteni de nedespărțit. Iată-i, împreună, aplecați deasupra unui album.

3. — Colectivistele din comuna Sintana, regiunea Arad, lucrează fără grijă la cîmp. Ele își știu copiii bine îngrijiți la căminul de zi al gospodăriei.

In zilele însorite, ei își petrec mai tot timpul în curtea căminului, care a fost amenajată ca un adevărat parc.

2

3

Vești de la corespondenți

Pentru o recoltă bogată de struguri

Timpul ploios și rece din luna aprilie a dus la întîrzierea lucrărilor în unele vii și livezi din regiunea Bîrlad. In această situație s-a găsit și gospodăria agricolă de stat Panciu. De îndată însă ce timpul a devenit prielnic, muncitorii de aci au pornit cu mult spor la lucru.

Astfel, în afară de lucrările de dezgropat și tăieri, ei au reușit să execute cercuitul pe o suprafață de 1.033 ha și sapa mare pe o suprafață de 931 ha.

In parcelele de vii unde s-au terminat aceste lucrări, lăstarii se dezvoltă viguros. Pentru a preîntîmpina vreun atac de mană, s-au luat din timp măsuri în vederea stropirilor. In acest scop toate brigăzile viticole și-au revizuit și reparat vermorelele, căzile și butoaiele, iar în magazia gospodăriei au fost aduse însemnate cantități de var și piatră vînătă.

O dată cu aceste munci, harnicii muncitori ai gospodăriei de stat din Panciu au curățat și stropit un număr de 10.137 pomi fructiferi și au efectuat arături printre rîndurile de pomi pe o suprafață de 35 ha.

Gospodăria agricolă de stat Panciu se mîndrește cu brigadierii și muncitorii viticoli Cali Simion, Enache Constantin, Raicu Vasile, Nichita Enache, Nedelcu Dumitru și alții care au contribuit în mare măsură la executarea acestor lucrări, fiind tot timpul în fruntea întrecerii socialiste.

Ing. V. Sava

Pomicultori vrednici

Țăranii muncitori din comuna Iscroni, raionul Petroșani, au dat în primăvara acestui an o deosebită atenție îngrijirii pomilor fructiferi. Indrumați de tehnicienii pomiviticoli de la punctul agricol și de la secția agricolă raională, ei au curățit de omizi și stropit cu diferite soluții peste 4.000 de pomi fructiferi. Unui număr de peste 1.500 de pomi li s-au văruit tulpinile. De asemenea, s-a săpat pămîntul împrejurul a 3.250 de pomi.

Cel mai priceput pomicultor din comună s-a dovedit a fi țăranul muncitor Burleac Constantin. In livada lui, cea mai bine îngrijită din comună, s-au făcut la timp toate lucrările. Exemplul său a fost urmat și de alți țărani muncitori din comună, printre care se numără tov. Siu Vasile, Brindău Petru, Burleac Ion și mulți alții.

I. Andone

Zoresc lucrările în vii

Țăranii muncitori din comuna Săhăteni, raionul Mizil, sînt viticultori pricepuți. Hotărîți să obțină și anul acesta o recoltă bogată de struguri, ei folosesc fiecare zi bună de lucru pentru lucrările în vii.

In această comună, tăiatul viilor s-a terminat complet, cercuitul s-a făcut în proporție de 98 la sută, iar sapa mare în proporție de 90 la sută. Fruntași în aceste munci sînt țăranii muncitori Vasile Lungu, Oncea Traian, Vișoiu I. Gheorghe și alții.

Pentru a pune la îndemîna producătorilor viticoli materialele necesare stropirii viilor, conducerea cooperativei din comună a adus însemnate cantități de var și piatră vînătă, din care s-au și distribuit peste 1000 kg.

Colceag Maria

Citiți și răspîndiți ziarul
AGRICULTURA NOUA
Abonamentele se fac numai prin Oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din sate, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat gospodării colective etc.
Costul unui abonament este: pe 3 luni 5 lei; pe 6 luni 10 lei; pe un an 20 lei.

Sfatul medicului veterinar

Cum putem preveni și combate rujetul (brînca) la porci

Rujetul sau brînca este o boală molipsitoare de care sînt de obicei atinși porcii tineri (de la înțărcare pînă la un an). Denumirea de „rujet" îi vine de la petele roșii, de diferite mărimi, care apar pe pielea animalelor, o dată cu îmbolnăvirea lor. Rujetul este o boală de sezon. Lunile mai, iunie și iulie, luni cu zile călduroase, ploi și umiditate mare sînt cele mai prielnice ivirii ei.

Dat fiind pierderile mari pe care această boală le poate provoca în rîndul animalelor, prevenirea și combaterea rujetului are o mare importanță.

Brînca porcilor este produsă de niște microbi în formă de bastonaș (bacili). In animalele moarte rezistă cîteva luni, iar în grajd acești microbi se păstrează multă vreme: în dușumele, în pămînt bătătorit sau pe alte obiecte infectate. Bacilul rujetului pătrunde în corpul animalelor prin atingere cu aceste obiecte și o dată cu apa sau alimentele infectate. După cîteva zile (3—5) porcul devine abătut, își pierde pofta de mîncare, este constipat, iar temperatura corpului i se ridică la 42—43 grade. Pe urechi, pe gît, burtă, spinare, coapse, îi apar pete de culoare roșie deschis, care dispar cînd le apăsăm cu degetul. Petele devin apoi de un roșu mai aprins și înainte de moartea animalului se învinețesc. Ele sînt la început răzlețe, de diferite mărimi, și de formă pătrată sau neregulată. Treptat însă se lățesc, se unesc și cuprind regiuni întregi de piele. Uneori, pe suprafață apar niște bășici care conțin un lichid limpede. Cînd aceste bășici se sparg, în locul lor se formează coji.

Această formă de rujet provocată de pătrunderea bacilului în sîngele animalului este cea mai periculoasă. Porcii bolnavi nu trăiesc mai mult de trei zile, iar uneori mor după 12—14 ore de la apariția primelor semne de boală.

Există însă și o altă formă a bolii, mai ușoară, în care microbul se fixează în pielea animalului. In acest caz boala începe cu moleșeală, temperatură și durează cîteva zile. Pofta de mîncare a animalului nu piere complet, ci numai scade. Pe pielea de pe spate, de pe laturile corpului, de pe gît și de pe picioare apar niște umflături tari, de formă pătrată, rombică sau neregulată. Pe aceste umflături se formează pete de culoare roz, mari de 1—4 cm, care, apăsate cu degetul, dispar. Pe măsură ce boala înaintează, culoarea petelor se închide, mai întîi la margini și apoi spre centru. O dată cu apariția petelor, starea animalului se îmbunătățește. Apar bășici care se usucă, formînd coji ce cad, iar temperatura începe să scadă. In 8—12 zile porcul se poate vindeca. Și în această formă de boală se întîmplă uneori — e drept mai rar — ca microbii să treacă în sînge și să producă moartea animalului.

O altă formă de rujet, (forma cronică) durează mai mult timp. In această formă, petele descrise mai sus se unesc și ocupă porțiuni mari din piele pe spinarea, urechile, gîtul și laturile corpului animalului. Pielea se umflă, devine roșie închisă, apoi neagră, se usucă, se înăsprește și se desprinde de părțile sănătoase, formînd — mai ales pe spinare — o adevărată carapace. In cazuri mai grave animalul poate să moară. De cele mai multe ori însă, porțiunile de piele moartă se desprind, cad și cu timpul animalul se vindecă.

Faptul că există și forme mai ușoare de rujet nu trebuie să-i facă pe crescătorii de animale să neglijeze prevenirea bolii. Chiar cînd se vindecă, animalele au de suferit urmări ale acestei boli. Unele rămîn cu turburări ale inimii, iar altele, la care microbii se fixează la încheieturile picioarelor, se mișcă greu.

Cel mai sigur mijloc de prevenire a bolii s-a dovedit a fi vaccinarea. De aceea, de două ori pe an, și anume primăvara și toamna, trebuie să vaccinăm toți porcii. Vaccinarea se face de către medicii sau agenții veterinari fără nicio plată.

In cazul cînd boala apare totuși, este de datoria fiecărui crescător de porci să anunțe fără nici o întîrziere sfatul popular, pe medicul veterinar sau pe agentul veterinar. Cu cît medicul intervine mai devreme, cu atît animalul poate fi mai ușor salvat. Pînă la venirea medicului sau a agentului veterinar, trebuie să izolăm toate animalele bolnave sau bănuite de îmbolnăvire.

Animalele bolnave se tratează cu ser contra rujetului. La nevoie tratamentul se completează cu cafeină sau alte medicamente care ajută inima animalului să reziste mai bine bolii. Și penicilina dă rezultate bune. Tratamentul cu penicilină trebuie însă asociat cu ser contra rujetului (20—40 cm.c.) pentrucă altfel animalele se pot iarăși îmbolnăvi după un timp.

Carnea porcilor bolnavi de rujet poate fi consumată numai dacă este bine fiartă (2 ore jumătate — 3 ore). Grăsimea se poate topi, iar părul și pielea se pot folosi după ce au fost dezinfectate. Grajdurile, padocurile, locurile de tăiere vor fi dezinfectate cu lapte de var, creolină, clorură de var, sublimat, care omoară microbul rujetului în cîteva minute.

Trebuie știut că și omul se poate molipsi de rujet, de aceea trebuie să fim foarte atenți cînd umblăm cu carnea și celelalte produse de la porcii bolnavi. Se pot îmbolnăvi îndeosebi măcelarii și gospodinele care au tăieturi pe mîini.

Crescătorii de animale trebuie să aibă în vedere că e mai ușor să se preîntîmpine apariția rujetului decît să se vindece animalul bolnav. Vaccinînd la vreme toți porcii și respectînd cu strictețe regulile de igienă, ei le asigură sănătatea și condiții bune de dezvoltare.

Dr. MATEI CRISTESCU
de la Institutul de Patologie și Igienă animală

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Diferiți oameni ai muncii din agricultură: țărani muncitori, colectiviști, membri ai întovărășirilor agricole și asociațiilor simple de producție, etc. cer ca în paginile ziarului să li se lămurească unele probleme legate de știința și practica agricolă.

Pentru ca aceste probleme să fie lămurite cu competență, redacția a apelat la unii oameni de specialitate din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și din Institutul de Cercetări Agronomice, care au formulat răspunsurile ce le publicăm mai jos.

Cum putem stîrpi costreiul din orezării

In cele mai multe locuri orezăriile vechi sînt invadate de costrei. Semănînd foarte mult cu orezul, această buruiană periculoasă rămîne adesea neobservată în culturile de orez. Ea crește și se dezvoltă mai repede decît orezul. Astfel, costreiul stînjenește înfrățirea și dezvoltarea normală a plantelor de orez, iar dacă-i lăsat să crească în voie înăbușe cultura, compromițînd recolta. Pentru a preveni pagubele este necesar să folosim mijloacele cele mai eficace spre a stîrpi costreiul din orezării pînă la ultimul fir.

Ca primă măsură se recomandă aplicarea unui asolament de 6 ani, în care 3 ani pămîntul se cultivă cu orez, iar 3 ani cu plante prășitoare și leguminoase.

Stîrpirea costreiului — ca și a celorlalte buruieni — se poate face de asemenea prin executarea lucrărilor de pregătire a terenului, potrivit cerințelor agrotehnice. Astfel în afară de arătura adîncă de toamnă și arătura de primăvară, cu o zi sau două înainte de însămînțarea orezului, terenul trebuie arat din nou pentru ca costreiul, care este de la răsărit, să fie băgat sub brazdă și distrus. Adîncimea arăturii se va face de 6—8 cm.

O deosebită atenție trebuie dată combaterii costreiului și după răsărirea orezului. In acest scop e recomandat să se mențină deasupra plantelor un strat de apă de 15-20 cm timp de 4-6 zile — dacă temperatura apei este peste 20 grade — sau timp de 8-12 zile în cazul cînd apa are o temperatură sub 20 grade. Sub apă, orezul nu suferă; costreiul însă capătă o culoare roșie-violacee, frunzele i se apleacă în jos, nu se mai poate hrăni și moare. După ce costreiul a pierit, stratul de apă se micșorează pînă la 3-5 cm, dîndu-se astfel posibilitate orezului să-și întărească nodul de înfrățire. Prin aplicarea acestei metode anul trecut la gospodăria agricolă de stat Salonta regiunea Oradea, s-a distrus costreiul pe o suprafață de 1500 ha.

Stîrpirea costreiului trebuie să se facă și prin pliviri repetate. Primul plivit se execută cam la o lună de zile de la însămînțarea orezului, înainte de înfrățirea lui. Cei care fac această lucrare trebuie să cunoască bine costreiul pentru a-l deosebi de orez. Cînd este mic costreiul are frunzele depărtate de tulpină, aproape paralele cu pămîntul. Tulpina la bază e roșie-violacee. Pe măsură ce crește, costreiul se deosebește și mai bine de orez prin frunzele lui fără urechiușe și fără ligulă. Metoda cea mai bună de plivire a acestei buruieni este smulgerea ei cu rădăcină cu tot și scoaterea la marginea parcelelor, pe diguri. Plivitul se repetă ori de cîte ori costreiul apare în parcela de orez.

Prin transplantarea (răsădirea) orezului putem de asemenea să combatem costreiul. In acest scop, în luna mai se seamănă orezul în parcele-răsadnițe, iar terenul pe care se va transplanta se ară sau se grăpează. După aceasta buruienile — printre care și costreiul — răsar și cresc în voie. In iunie, înainte de transplantare, cu o zi sau două, terenul se ară din nou, se grăpează și se inundă imediat lăsîndu-se un strat de apă de 3—5 cm. Apoi se începe repicatul orezului. Transplantarea orezului se face astfel într-un teren bine curățit de buruieni, ne mai fiind nevoie decît de un singur plivit. In G.A.S.-Budești și G.A.C. „Elena Pavel" din satul Pîrlita, comuna Vasilați, regiunea București, unde această metodă se aplică de zece ani, se obține o producție de orez de 5.000—6.000 kg la ha.

Dacă în urma aplicării acestor lucrări au mai rămas încă plante de costrei, în luna august, înainte ca semințele de costrei să ajungă la maturitate și să se scuture, se face tăierea inflorescențelor cu secera.

Irigarea culturilor de sfeclă de zahăr în lunca Oltului

In lunca Oltului, către vărsarea lui în Dunăre, pe terenurile cultivate cu sfeclă de zahăr producția la hectar poate fi mărită prin introducerea irigației. Extinderea sistemelor de irigare în această zonă prezintă mari avantaje, avînd în vedere debitul mare al rîului Olt și posibilitățile ușoare pentru captarea și dirijarea apei pe teren.

Este necesar însă ca terenurile care se aleg pentru cultura sfeclei de zahăr irigate să fie situate în locuri ferite de inundațiile rîului Olt. Pe aceste terenuri pînza de apă freatică trebuie să fie la o adîncime mai mare de 2—2,5 m față de nivelul pămîntului, pentru a se evita sărăturarea și înmlăștinirea solului prin irigare. E recomandabil ca aceste terenuri să aibă o suprafață cît mai netedă și cu o înclinație cuprinsă între 1—15 m la mie.

Pentru ridicarea apei necesară irigației se pot folosi roți grădinărești cu cupe sau cu lanț — atunci cînd apa trebuie ridicată la o înălțime de 8—10 m — sau stațiuni de pompare, cînd înălțimea de ridicare a apei este mai mare de 15—20 metri. Apa captată din rîu este condusă spre terenul de irigat prin canalul de alimentare și distribuită apoi prin rețeaua de canale, rigole și brazde. Pe suprafețele mai mici de 5 ha este necesar un singur canal principal de alimentare, cîteva rigole ce se sapă de-a curmezișul rîndurilor de sfeclă din care pornesc brazdele, care conduc apa printre rîndurile de sfeclă.

Pentru conducerea apei pe brazde, rîndurile de sfeclă trebuie semănate în lungul pantei terenului. Brazdele e necesar să aibă următoarele dimensiuni: adîncime 15—22 cm, lățime 35—40 cm, lungimea medie 50 m. Ele se fac cu rarița printre rîndurile de sfeclă. Pe suprafețele de teren ce urmează a fi irigate, sfecla trebuie semănată în rînduri drepte, avînd între ele distanța de 60 cm. In timpul unei perioade de vegetație sînt necesare 3—5 udări, dîndu-se cîte 500—700 m.c. la fiecare udare.

Din experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe

Dezvoltarea creșterii animalelor — izvor nesecat de venituri

Era prin primăvara anului 1950. Mai multe familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul nostru, hotărîți să-și făurească un trai mai bun, au făcut cereri să formeze o gospodărie colectivă. Aceasta nu putea fi de loc pe placul chiaburilor. De aceea, ei au început să răspîndească fel de fel de zvonuri tendențioase. Cum o să trăiți mai bine în colectivă — ziceau chiaburii — cînd nu aveți nici măcar 100 de hectare de pămînt bun de muncă?

Zvonul acesta i-a făcut pe vreo 2—3 oameni să-și retragă cererile. Ceilalți însă — vreo 40 la număr — au mers cu încredere înainte, neabătîndu-se de pe drumul pe care porniseră. Un tovarăș instructor de la raionul de partid dăduse în vremea aceea pe la noi și ne arătase că belșugul în gospodăria colectivă nu vine numai prin cereale, ci și pe alte căi — creșterea animalelor bunăoară — dacă oamenii se apucă cu nădejde de muncă și nu se lasă amăgiți de scornirile veninoase ale chiaburilor.

★

Ideia creșterii animalelor în gospodăria colectivă a fost privită cu interes de majoritatea colectiviștilor. Gospodăria avea o bucată de pășune destul de bună care ar fi putut hrăni cîteva zeci de animale. Pe atunci, la înființare, nu aveam decît o vacă și doi porci.

Chiar în anul următor — în 1951 — statul ne-a ajutat cu credite pentru a ne cumpăra animale de rasă. Cu acești bani, noi am cumpărat 6 vaci din rasa Schwyz, rasă despre care zootehniștii de la secția agricolă a raionului ne-au arătat că îi priește cel mai bine în regiunea noastră. De atunci în bugetul gospodăriei noastre am început să înregistrăm sume tot mai mari provenite din vînzarea laptelui și a brînzei. De la o singură vacă — Florica — am obținut peste 1.600 litri de lapte într-un an. Acest început a fost destul de încurajator pentru noi. Este adevărat că unii colectiviști își arătau nemulțumirea că vindem tot laptele și brînza fără să mai împărțim și pentru zilele-muncă prestate. In adunările generale am hotărît însă să procedăm așa, pentru a strînge banii cu care să putem cumpăra și alte animale.

Astăzi, după aproape 5 ani de la înființare, avem în gospodărie 13 vaci cu lapte, 9 vițele, 14 boi, 20 de cai. Avem 16 scroafe și aproape 100 de purcei, deși am vîndut destul de mulți anul trecut, precum și 160 de oi și 70 de mioluțe, cele mai multe din varietatea spancă. Prin aplicarea metodei însămînțării artificiale, la anul nu vom mai avea în turmă nici o oaie din rasa turcană. In grajdurile comunale din Tîmișești, Grumăzești, Davideni și Păstrăveni, se găsesc 7 vieri din rasa „marele alb" dați pentru reproducție de gospodăria noastră.

Creșterea veniturilor gospodăriei din vînzarea produselor animale ne-a dat putința să înființăm și o fermă de păsări care se află în continuă dezvoltare.

★

O dată cu creșterea șeptelului a trebuit să luăm măsuri pentru a asigura animalelor hrana necesară. Ce-i drept, la început a mers cam greu. „Porumbul și orzul ne trebuie nouă" — spuneau unii colectiviști. „Vițelor le ajung strujenii și fînul". Nici să luăm din terenul destinat culturilor cerealiere pentru a însămînța lucernă și trifoi, n-au fost toți de acord la început.

Treptat însă, oamenii s-au lămurit că pentru a putea pretinde producții mari de lapte, brînză și carne, trebuie să dăm animalelor hrană îndestulătoare și de bună calitate.

Anul trecut am însămînțat cu lucernă 15 hectare și cu trifoi tot 15. Am mai însămînțat totodată 1,50 hectare cu porumb pentru siloz. Pentru prima oară, pe pășunea „Horaița", ce aparține gospodăriei, am aplicat pășunatul rațional care ne-a asigurat cea mai mare parte din masa verde necesară vacilor de lapte și oilor. Ca rezultat al îngrijirii cu atenție a animalelor care au avut furaje din belșug atît iarna cît și în timpul verii, anul trecut producția globală de lapte de vacă a fost cu aproape 2.000 de litri mai mare decît în aceeași perioadă a anului 1953, (la același număr de vaci), iar producția de brînză de oaie mai mare cu peste 200 de kilograme. Pentru prima dată, în toamna trecută am însilozat în silozul nou construit 40 de tone de porumb. Animalele gospodăriei noastre au ieșit din iarnă grase și sănătoase, dînd o producție de lapte ca și în timpul verii.

De la vacile cu lapte, și de la oile gospodăriei, am obținut de la începutul anului și pînă acum peste 6.000 de litri de lapte și 520 de kilograme de brînză. Sîntem siguri că această producție va continua mereu să crească. Și aceasta pentru că și acum, noi avem pentru animale hrană îndestulătoare. Ajutați de tehnicienii de la punctul agricol, am împărțit cele 50 de hectare pășune în 6 parcele pe care vacile de lapte și oile pasc separat, cîte o săptămînă. Indată ce o parcelă este păscută, 2—3 colectiviști din brigada zootehnică cosesc iarba rămasă nepășunată și împrăștie îngrășăminte suplimentare.

Pentru boii și caii gospodăriei, avem un alt trup de pășune și masă verde din terenurile însămînțate. Anul acesta am mai însămînțat încă 3 hectare cu porumb pentru siloz, 4 hectare cu sfeclă furajeră și 2 hectare cu borceag.

★

Anul trecut, colectiviștii au primit pentru zilele-muncă prestate — pe lîngă cereale, zarzavaturi și bani — și purcei, lînă, brînză și alte produse animale. De asemenea, gospodăria a valorificat mari cantități de lapte și brînză, 50 de pieilcele de miel și 154 de purcei, realizînd astfel un venit în plus de peste 40.000 de lei.

Cu banii obținuți, noi ne-am construit un grajd pentru 50 de animale, un siloz și o tocătoare mecanică pentru furaje, cu ajutorul căreia putem toca zilnic 1 vagon de furaje.

Din vînzarea cerealelor, a laptelui și a brînzei, gospodăria a cumpărat anul trecut și un autocamion, iar în curînd vom începe a construi încă un grajd pentru 40 de vaci și o fînărie cu o capacitate de înmagazinare de 20 de vagoane. De asemenea vom termina și da în folosință o maternitate pentru 200 de scroafe.

★

Astăzi nimeni din gospodărie nu se mai îndoește de foloasele dezvoltării sectorului zootehnic. Munca depusă de noi în acest scop a întărit gospodăria noastră colectivă. Colectiviștii primesc azi pentru zilele-muncă efectuate cantități de cereale și produse animale pe care în gospodăria individuală niciodată nu le-ar fi putut obține. Cea mai bună dovadă că sîntem pe drumul cel bun este că în acești ani au mai intrat în gospodăria noastră încă 52 de familii de țărani muncitori.

Toți sîntem hotărîți să muncim astfel încît gospodăria să devie tot mai bogată și mai înfloritoare. Prin aceasta și acei dintre țăranii muncitori care încă nu au venit alături de noi vor înțelege că singura cale spre belșug și bunăstare este calea arătată de partid, calea gospodăriei colective.

ANUȘCA GHEORGHE
președinte
RUSANU ION
îngrijitor de animale,
gospodăria agricolă colectivă „23 August", comuna Păstrăveni, raionul Tg. Neamț

Să ne pregătim din vreme pentru plantarea de vară a cartofilor

In ţara noastră există posibilităţi mari de a obţine recolte bogate de cartofi şi de a introduce cultura lui şi în regiunile unde pînă acum n-a fost cultivat. Metoda care asigură recolte bogate de cartofi în regiunile cu ploi puţine şi călduri mari, ca Bărăganul, Dobrogea şi altele, este metoda sovietică a plantării de vară a cartofului. Prin aplicarea acestei metode în regiunile secetoase din ţara noastră, se înlătură degenerarea cartofului (scăderea an de an a recoltei), se obţin producţii mari de cartofi sănătoşi şi buni pentru sămînţă.

Fiind plantat în mijlocul verii, cartoful este supus căldurilor mari numai în primele faze de creştere. La sfîrşitul lui august şi în cursul lunii septembrie, plantele ajung în faza cînd încep să se formeze tuberculii. Timpul mai răcoros şi umed din această perioadă (temperatura solului 15—17 grade), favorizează mult dezvoltarea tuberculilor de cartofi, care se înmulţesc repede şi capătă bune însuşiri de sămînţă. In cultivarea cartofilor după metoda plantării de vară, ne cer a fi respectate o serie de reguli agrotehnice. In primul rînd este necesar să se aleagă din timp terenurile cele mai prielnice pentru această cultură, şi anume cele uşoare (nisipo-lutoase) cu structură bună şi bogate în humus. Aceste terenuri se ară din toamnă, se îngraşă cu bălegar şi îngrăşăminte chimice, iar de la desprimăvărare pînă la plantare se menţin fără buruieni şi afînate, prin lucrări repetate cu cultivatorul şi cu grapa. Cartoful plantat vara se poate cultiva şi pe terenurile ce au fost ocupate cu plante care se recoltează timpuriu (mazăre, varză etc.). In felul acesta se obţin două recolte pe an de pe aceeaşi unitate de suprafaţă.

Cu 30—50 zile înainte de plantare, cartofii de sămînţă se vor alege după culoarea cojii şi după mărime, înlăturîndu-se cei bolnavi sau vătămaţi. Apoi se pun la iarovizat în încăperi ce se pot aerisi bine, aşezîndu-se tuberculii într-un singur strat sau două, pe rafturi, podea sau lădiţe speciale. Din 7 în 7 zile, cartofii se întorc şi se stropesc cu apă, înlăturîndu-se totodată tuberculii stricaţi. Pentru plantare se folosesc numai tuberculii bine iarovizaţi care au colţii groşi şi scurţi.

Plantarea de vară a cartofilor se face în regiunile secetoase (Bucureşti, Constanţa, Craiova, etc.) după 10 iulie, iar în regiunile cu climă mai umedă (Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, Bacău, Cluj, etc.) după 1 iulie. Adîncimea de plantare trebuie să fie de 15 cm.

Cum am obţinut două recolte de cartofi pe an

In gospodăria agricolă de stat Brateş, cultura cartofului ocupă an de an suprafeţe tot mai mari. Astfel anul trecut am cultivat cartofi pe o suprafaţă de 220 ha. In iunie am recoltat cartofii din soiurile timpurii. Cu cartofi noi am plantat în vară o suprafaţă de 1,5 ha pentru a obţine astfel două recolte pe an. Terenul l-am pregătit din timp, lucrîndu-l cu cultivatorul şi cu grapa, spre a-l păstra afînat şi fără buruieni şi l-am amenajat pentru a fi irigat. Cartofii recoltaţi în timpul zilei, îi alegeam seara după mărime şi culoare. Pe cei cu o greutate mai mare de 50 grame îi tăiam în jumătate, iar la cei mici le tăiam doar baza (locul unde tuberculii se prind de stolon). Apoi i-am tratat cu o soluţie de tiouree 1 la sută (1 kg la 100 de litri de apă). După ce i-am ţinut 20-30 minute în această soluţie i-am lăsat timp de 12 ore într-un sopron, acoperiţi cu rogojini pentru ca soluţia să pătrundă bine în miezul lor. Dimineaţa i-am pus în răsadniţe special amenajate, aşezîndu-i cu tăietura pe nisip. Apoi i-am acoperit cu un strat de paie de 5 cm şi i-am udat. Plantarea s-a făcut pe panta biloanelor la distanţă de 70 cm între rînduri şi 30 cm pe rînd. Imediat după plantare cartofii au fost irigaţi. După o săptămînă, cînd plantele au răsărit, am făcut prima praşilă şi apoi i-am irigat din nou. In total am prăşit cartofii de 4 ori şi tot de atîtea ori i-am irigat.

In toamnă am recoltat de pe această suprafaţă aproape 11.300 kg cartofi, ceea ce revine cam 7.500 kg la hectar. Recolta ar fi fost şi mai mare dacă făceam la timp plantarea cartofilor. Plantînd însă cartofii la sfîrşitul lunii iulie bruma i-a împuns, aşa cum a fost cazul la începutul lunii octombrie, a oprit vegetaţia plantelor şi o dată cu aceasta creşterea şi dezvoltarea tuberculilor. Anul acesta pe 23 ha vom cultiva cartofi după metoda plantării de vară, iar pe o suprafaţă de 27 ha vom planta cartofi noi şi trataţi cu tiouree.

Brigadierul legumicol Rădvan Niculae care a lucrat şi anul trecut la cultura cartofilor, s-a pregătit din timp pentru aceasta. El a arat în toamnă terenul, iar în primăvară l-a amenajat pentru irigat, instalînd o parte din pompe. A pregătit de asemenea locul unde se va face iarovizarea şi tratarea cartofilor, astfel ca plantarea lor să se poată face în epoca optimă, adică între 10 şi 20 iulie.

Ing. BRATULESCU N.
gospodăria agricolă de stat Brateş, comuna Frumuşiţa, raionul Galaţi

Un mijloc sigur de sporire a recoltei de cartofi

Cu doi ani în urmă noi am început să cultivăm cartofii după metoda plantării de vară cu tuberculi iarovizaţi. La început unii colectivişti stăteau la îndoială, nevenindu-le să creadă că din cartofii semănaţi în iulie vor mai culege toamna o recoltă normală.

In anul acela am însămînţat, după noua metodă, 0,50 ha. Lucrările de întreţinere la cultura cartofilor nu le-am făcut însă aşa cum trebuia. Am prăşit cartofii de două ori şi apoi i-am muşuroit. Cu toate acestea, toamna la recoltat, am strîns de pe cei 0,50 ha 6.593 kg de cartofi, adică cu mai mult de 400 de kg la ha faţă de cartofii semănaţi obişnuit.

In anul trecut, sub îndrumarea specialiştilor de la ICAR noi am cultivat după metoda plantării de vară 1,50 ha cu cartofi. Terenul destinat culturii cartofului l-am arat adînc în toamnă, lăsîndu-l în brazdă crudă pînă în primăvară. Indată ce s-a topit zăpada şi pămîntul s-a zvîntat, am grăpat arătura. Pînă în momentul plantării cartofilor noi am lucrat terenul cu cultivatorul şi l-am grăpat după fiecare ploaie pentru a-l menţine fără buruieni şi afînat. O mare atenţie am dat şi iarovizării cartofilor de sămînţă. Intre 25—27 mai, noi am pus la iarovizat tuberculii de cartofi dintr-un soi semitimpuriu, aşezîndu-i pe etajere într-o magazie.

La 1 iulie am plantat cartofii în cîmp, folosind numai tuberculii cu colţi scurţi şi viguroşi. Plantatul l-am făcut în cuiburi aşezate în pătrat la distanţa de 50X50 cm şi la adîncime de 15-17 cm.

După ce plantele au răsărit, am căutat să le îngrijim cît mai bine. Cele 2 praşile le-am făcut cu prăşitoarea trasă de animale, iar apoi cu sapa am curăţat buruienile şi am afînat pămîntul în jurul cuiburilor. In total am prăşit cartofii de 2 ori. De pe cele 1,50 ha cultivate după metoda plantării de vară am scos 33.000 kg cartofi, ceea ce înseamnă o recoltă de 22.222 kg la ha. Invăţînd din experienţa anilor trecuţi, în anul acesta noi vom cultiva cartofi numai după metoda plantării de vară. Zilele acestea noi vom aşeza cartofii la iarovizat. De asemenea vom face lucrări de pregătire a terenului, menţinîndu-l pînă la plantarea cartofilor, fără buruieni şi bine afînat.

Sîntem hotărîţi ca prin aplicarea tuturor metodelor agrotehnice recomandate la cultura cartofilor plantaţi în vară, să scoatem recolte mari la hectar.

KOCSIS LUDOVIC
preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Vaida, raionul Oradea

Recoltele de cartofi obţinute prin metoda plantării de vară sînt mult mai mari ca cele din plantări de primăvară. Graficul de mai sus arată în chip convingător această diferenţă de producţie la două gospodării colective.

Vom obţine peste 24.000 kg de cartofi la ha

In cele de mai jos, vreau să arăt pe scurt cum am muncit noi ca să dobîndim o recoltă bogată de cartofi prin aplicarea metodei plantării de vară. Trebuie să spun că terenul pe care am plantat cartofii a fost arat de către S.M.T., încă de cu toamnă, la adîncime de 22—25 cm. O dată cu arătura am îngropat sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit. In primăvară am pregătit terenul potrivit regulilor agrotehnice, menţinîndu-l fără buruieni şi afînat pînă la plantare.

Crtofii din soiurile Galben timpuriu şi Săpunari pe care i-am primit pentru sămînţă, i-am selecţionat, alegînd numai tuberculi întregi, sănătoşi, nedegeraţi. Apoi i-am aşezat la iarovizare într-o magazie luminoasă, spaţioasă şi curată. Aici am aşezat cartofii selecţionaţi pe podele, după mărime, punîndu-i pe un strat de paie de vreo 10 cm. grosime. O parte din ei i-am pus pe rafturi făcute din scîndură.

Sub îndrumarea şi controlul tov. Strujan Octavian de la secţia agricolă a raionului nostru, colectiviştii numiţi să facă şi să supravegheze iarovizarea au întors cartofii din 7 în 7 zile. La fiecare întoarcere a tuberculilor ei au stropit duşumelele cu apă, menţinînd astfel tot timpul în magazie o climă umedă şi răcoroasă. Prin aerisirea de mai multe ori pe zi şi noaptea a magaziei, s-a reuşit ca în interiorul ei să se menţină tot timpul iarovizării o temperatură de 15—19 grade. Iarovizarea am început-o pe la 20 mai şi a durat pînă la plantare, care am făcut-o la începutul lunii iulie.

Aşa cum ne-au învăţat agronomii de la raion, noi am prăşit cartofii de patru ori. Pe la începutul lunii august, plantele au început să înflorească, iar pe la mijlocul lunii octombrie, i-am recoltat.

Mare ne-a fost bucuria toamna cînd de pe un hectar de loc am scos o recoltă de 24.000 kg de cartofi, cu 4.000 kg mai mare ca cea dobîndită de cei de la Şoldanu. Mulţi dintre colectiviştii noştri, ca, de pildă, Vasilica Greceanu, Pană Constantin şi alţii, care la începutul primăverii se împotriviseră aplicării metodei plantării de vară, acum erau de părere să mărim suprafaţa cultivată cu cartofi după această metodă.

In anul acesta gospodăria noastră colectivă va cultiva 4 ha de teren cu cartofi după metoda plantării de vară. In acest scop vom da o şi mai mare atenţie iarovizării cartofilor. In vederea executării în bune condiţii a iarovizării i-am instruit în mod special pe şefii de echipă Petre Stancu şi Niculae Hurubaru. Noi ne vom strădui să obţinem recolte bogate de cartofi la hectar şi de bună calitate, ştiind că astfel ne putem mări veniturile şi îmbunătăţi nivelul de trai.

MARIN CRINGASU
brigadier legumicol la gospodăria colectivă din comuna Radovanu, regiunea Bucureşti

Un S.M.T. care nu foloseşte mijloacele mecanizate la prăşit

Pentru a da un sprijin puternic gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale să obţina recolte bogate la hectar, în această perioadă S.M.T.-urile au datoria să folosească din plin tractoarele şi maşinile agricole cu care au fost înzestrate, pentru a executa prăşitul mecanic pe cît mai întinse suprafeţe.

Spre deosebire de alte unităţi fruntaşe din regiunea Bucureşti, la S.M.T. Budeşti, raionul Olteniţa, această sarcină de mare însemnătate este privită însă cu o condamnabilă nepăsare.

Staţiunea de maşini şi tractoare Budeşti — în afară de celelalte tractoare şi maşini agricole — a fost dotată cu puternice mijloace de mecanizare a lucrărilor de întreţinere a culturilor. Cu cele 9 tractoare HTZ-7 pe roţi de cauciuc, 4 tractoare U-2, 4 tractoare KDP-35, precum şi cu cele 9 cultivatoare suspendate KON-23 şi 20 de cultivatoare CUT-21, S.M.T. Budeşti ar putea prăşi zilnic cel puţin 140 de hectare.

Conducerea staţiunii a manifestat multă nepăsare faţă de acţiunea de încheiere a contractelor pentru executarea de către S.M.T. a prăşitului mecanic pe suprafeţe cît mai mari.

Cercetînd contractele de lucrări încheiate cu gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi instituţiile din raza staţiunii, se poate constata că pînă în prezent S.M.T.-ul nu a încheiat contracte decît pentru 268 hectare, pentru a fi prăşite mecanic. Această cifră reprezintă un procent cu totul neînsemnat faţă de suprafeţele pe care staţiunea le-a însămînţat cu plante prăşitoare, în primăvara aceasta.

De pildă, colectiviştii şi întovărăşiţii din comunele Buciumeni, Crivăţ, Hotare, Nana, Luica şi altele, au însămînţat în acest an mari suprafeţe cu floarea-soarelui, porumb, etc. Dar S.M.T. Budeşti nu a contractat cu aceste unităţi nici un singur hectar, pentru a fi prăşit mecanic.

Cei trei agronomi de sector ai staţiunii, Vlăsceanu Radu, Securеanu Gheorghe şi Vasile Gheorghe nu au fost îndrumaţi să-i lămurească pe colectivişti şi întovărăşiţi asupra avantajelor pe care le pot avea prin folosirea mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului, la întreţinerea culturilor. Neîndrumaţi şi necontrolaţi în muncă, agronomii de sector îşi văd de treburi personale ori îşi pierd timpul fără nici un rost. Aşa este cazul lui Vlăsceanu Radu, agronom de sector în sectorul Radovanu sau al agronomului de sector Vasile Gheorghe, care a fost găsit în cîteva rînduri dormind în orele de muncă.

Se vede însă că această situaţie nu-l îngrijorează de loc pe tov. Sîrbu Ion, directorul staţiunii, deoarece priveşte aceste lipsuri cu dezinteres.

Dar nici chiar în unităţile unde S.M.T.-Budeşti a încheiat contracte pentru prăşit, — ca de exemplu la gospodăriile colective din Budeşti, Vasilaţi şi Dudeşti-Cioplea, — prevederile contractuale cu privire la respectarea termenului de lucru nu sînt îndeplinite.

După cum rezultă din contractul încheiat cu gospodăria colectivă din Budeşti, de pildă, praşila I la floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr la această unitate trebuia să fie începută de către S.M.T. la 5 mai 1955. Dar pînă la 24 mai, staţiunea nu trimisese la această gospodărie nici un tractor şi nici un cultivator, încît colectiviştii au fost nevoiţi să facă prăşitul unei mari suprafeţe cu floarea-soarelui, manual.

In acest timp, tractoarele speciale pentru prăşit sînt folosite la lucrări de arătură, la transport de carburanţi etc. Altele stau defecte în curtea staţiunii, cum e cazul a două tractoare U-2, unul HTZ-7 etc.

Colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raza de activitate a staţiunii nu pot fi de acord cu delăsarea în care se complac tovarăşii din conducerea S.M.T.-Budeşti şi îndeosebi tov. director Sîrbu Ion. Ei cer ca bogatul utilaj pentru prăşitul mecanic cu care această staţiune este înzestrată să fie folosit din plin. In acest scop, este necesar ca agronomii de sector să fie îndrumaţi ca în cel mai scurt timp să încheie contracte de lucrări în vederea prăşitului mecanic pe toate suprafeţele însămînţate de staţiune cu plante prăşitoare, în primăvara aceasta.

Astfel, executînd prăşitul mecanic pe cît mai întinse suprafeţe, şi S.M.T. Budeşti va putea să contribuie la obţinerea în acest an a unor recolte bogate de porumb, floarea-soarelui etc, la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră.

I. ALEXANDRU

Insemnate succese ale gospodăriilor colective

La 28 mai se împlinesc doi ani de cînd a apărut noul statut model al gospodăriilor agricole colective. Noul statut, adoptat la primul Congres al fruntaşilor gospodăriilor colective, a constituit un eveniment de seamă în viaţa colectiviştilor. El reprezintă concretizarea bogatei experienţe a colhozurilor sovietice, precum şi a gospodăriilor agricole colective din ţara noastră. Organizîndu-şi munca şi călăuzindu-se în întreaga lor activitate după statutul model, legea de bază a vieţii gospodăriilor colective, un număr tot mai mare de gospodării colective au obţinut realizări însemnate în dezvoltarea avutului obştesc, în întărirea lor economico-organizatorică, devenind puternice centre de atracţie pentru ţărănimea muncitoare. După adoptarea noului statut model, care a fost primit cu entuziasm de masele cele mai largi ale ţărănimii muncitoare, au luat fiinţă noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole pentru lucrarea în comun a pămîntului, iar în cele existente s-au înscris numeroşi ţărani muncitori. In gospodăria agricolă colectivă Biled, regiunea Timişoara, care a realizat anul trecut un venit de peste 1.500.000 lei, s-au înscris în anul 1954 încă 175 familii de ţărani muncitori cu gospodării mici şi mijlocii. In regiunea Constanţa au luat fiinţă gospodării agricole colective în toate comunele.

Astăzi în întreaga ţară sînt 5.478 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole cu 350.000 familii care lucrează laolaltă o suprafaţă de aproape 1.300.000 ha. In numeroase comune ca Berveni, regiunea Baia Mare, Mădăraş, regiunea Oradea, Insurăţei, regiunea Galaţi şi multe altele toţi ţăranii muncitori au intrat în gospodăria colectivă.

Majoritatea gospodăriilor colective au obţinut producţii ce depăşesc cu 25—50 la sută pe cele realizate de ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Avutul obştesc al gospodăriilor colective din întreaga ţară a fost în anul 1954 de 107.667.000 de lei adică cu 33,3 la sută mai mare faţă de anul 1953.

Anul trecut 11 gospodării colective au devenit gospodării milionare. A crescut mult bunăstarea colectiviştilor. Muncind conform statutului, gospodăriile noastre colective cresc zi de zi îmbunătăţindu-se totodată starea materială şi culturală a colectiviştilor. (Agerpres)

Pregătiri intense pentru campania de recoltare

Fără să neglijeze lucrările de întreţinere a culturilor, muncitorii şi tehnicienii Staţiunii de maşini şi tractoare Stîlpu, regiunea Ploeşti, se pregătesc de zor pentru campania de strîngere a recoltei. Antrenaţi în întrecere socialistă ei au reuşit să repare pînă în ziua de 25 mai 11 secerători-legători, 9 desmiriştitoare şi un număr însemnat de batoze.

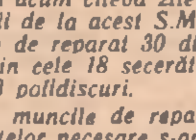
Pînă în prezent, în fruntea muncilor de reparare a maşinilor şi uneltelor agricole s-au situat mecanicii agricoli Moise Constantin şi Stelian Lungulescu.

*

Şi muncitorii de la S.M.T. Slobozia, regiunea Bucureşti, se pregătesc intens pentru campania de recoltare. Pentru a uşura muncile de reparaţii la batoze, comuniştii Răducanu Gheorghe, Roman Matei şi Eremia Alexandru au construit din materiale provenite din resurse locale o maşină de craiţuit grătarele de batoze. Cu această maşină mînuită de un singur om, se efectuează în numai 3 ore, lucrările care pînă acum erau făcute de 6 oameni în timp de o zi. Datorită acestei raţionalizări, pînă la data de 24 mai s-a putut repara 80 la sută din totalul batozelor.

Nicolae Stanciu
şi Alex. Andronescu
corespondenţi

La S. M. T. Zorleni

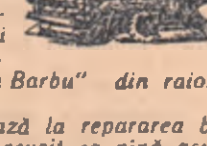

La Staţiunea de maşini şi tractoare Zorleni, regiunea Bîrlad, o bună parte din maşinile cu care staţiunea va lucra la strîngerea recoltei au şi fost puse la punct. Pînă acum cîteva zile muncitorii şi tehnicienii de la acest S.M.T. reuşiseră să termine de reparat 30 din cele 32 batoze şi 17 din cele 18 secerători-legători, precum şi 18 polidiscuri.

In muncile de reparare a maşinilor şi uneltelor necesare s-au evidenţiat mecanicii agricoli Maximoiu Gavrilă, care a reparat 5 batoze, Luca Dănuţ, Lupu Dumitru şi Neagu Stelian, care au reparat 10 batoze, şi Ion Andrei care a reparat toate secerătorile-legători ce i-au fost repartizate.

Iosif Teodor
corespondent

Muncă rodnică

Deosebit de însufleţită se desfăşoară munca de reparare a utilajului agricol necesar campaniei de recoltare şi la gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu.

Echipa care lucrează la repararea batozelor, de pildă, a reuşit ca pînă acum cîteva zile să termine de reparat 3 batoze, iar la alte 5 batoze reparaţiile au fost efectuate în proporţie de 70 la sută. Echipa care lucrează la repararea combinelor a dobîndit de asemenea însemnate succese în muncă, reuşind ca la cele 6 combine să efectueze reparaţii în proporţie de 71 la sută. Mecanizatorii din sectorul secerători-legători au reuşit să pună la punct 4 secerători-legători, în timp ce la 6 secerători-legători reparaţiile au fost făcute în procent de peste 50 la sută.

Aceste succese dobîndite de mecanizatorii de la G.A.S. „Berea Barbu" se datoresc în mare măsură şi ajutorului primit din partea muncitorilor veniţi din industrie, cum este de pildă strungarul Ion Coman. Un deosebit aport la muncile de reparaţii l-au adus şi tîmplarii gospodăriei Stan Mîndroiu şi Vlad Enache.

Anghel Tihan
corespondent

Tribuna agronomului

Impotriva deselor schimbări a cadrelor de ingineri şi tehnicieni agronomi

Munca noastră, a agronomilor, este plăcută şi interesantă, iar rolul nostru este deosebit de important în lupta pentru înflorirea agriculturii noastre. Noi avem menirea de a ajuta cu cunoştinţele şi priceperea noastră pe oamenii muncii din agricultură pentru a smulge pămîntului roade cît mai îmbelşugate, de a munci umăr la umăr cu ei pentru a da poporului muncitor cît mai multe produse agricole. Este ştiut că obţinerea de recolte bogate depinde în foarte mare măsură de aplicarea în mod diferenţiat a ştiinţei agricole. Conducerea calificată şi competentă a procesului de producţie în agricultură necesită cunoaşterea temeinică a condiţiilor locale, pe care nici un specialist nu poate fi în stare să şi-o însuşească de pe o zi pe alta.

In legătură cu aceasta trebuie arătat însă că în unele unităţi agricole agronomii sînt des schimbaţi dintr-un loc în altul, fapt care dăunează producţiei agricole. Schimbînd des locul de muncă, agronomul nu are posibilitatea să cunoască temeinic condiţiile de climă şi sol din unitatea în care lucrează, nu poate cunoaşte îndeaproape oamenii cu care lucrează şi ca atare nu va şti cum să biruie greutăţile ce i se ivesc în muncă. Toate acestea îl vor pune în situaţia de a nu putea organiza producţia agricolă pe baza posibilităţilor economice concrete existente, de a lucra cu perspectivă în această privinţă. Mai mult decît atît, desele schimbări ale agronomilor dintr-un loc în altul, duc la slăbirea spiritului de răspundere faţă de realizarea producţiei.

BUZILA MIHAI
inginer şef la gospodăria agricolă de stat „Măureni", raionul Reşiţa, regiunea Timişoara

Spun acest lucru pentru că în munca mea în producţie am întîlnit deseori cazuri cînd mutarea inginerilor şi tehnicienilor agricoli dintr-un loc într-altul a atras după sine scăderea producţiei obţinerea unor recolte slabe. De acest fapt mi-am putut da mai bine seama la gospodăria agricolă de stat „Giarmata" din regiunea Timişoara, unde am lucrat ca responsabil cu producţia vegetală timp de aproape 3 ani. Această gospodărie are 4 secţii. Dintre acestea, secţia cu cea mai mare suprafaţă arabilă şi a cărei conducere cerea mai multă pricepere şi spirit de organizare, este secţia centrală Giarmata. Ea este condusă de tov. Dumitrascu Filip, un agronom harnic şi priceput, care munceşte aici neobosit de 5 ani.

In acest timp, el a izbutit să cunoască bine diferitele tipuri de sol ale secţiei, condiţiile climatice specifice şi a aplicat un asolament potrivit acestora. A căutat de asemenea să-şi formeze oameni de nădejde pe care să se poată bizui, şi a reuşit în bună măsură.

Cunoaşterea temeinică a condiţiilor specifice locului său de muncă l-a dat posibilitatea să organizeze mai bine producţia în cadrul secţiei şi împreună cu colectivul său de muncă să realizeze succese frumoase. In anul 1953, secţia Giarmata a dat peste plan aproape 30 de vagoane de grîu. Anul trecut, s-a obţinut, în aceeaşi secţie, la floarea-soarelui (la care s-a făcut şi polenizarea suplimentară) cea mai mare producţie la hectar pe întreaga regiune Timişoara: 1610 kg. Tot anul trecut s-a realizat pe unele parcele ale secţiei o producţie de porumb nemaiîntîlnită pînă atunci în gospodărie: 7.000 kg de ştiuleţi la ha.

Vecină cu această secţie, numai la cîţiva kilometri, se află o altă secţie a gospodăriei agricole de stat, secţia denumită Pischia. La conducerea acestei secţii s-au perindat într-un timp scurt mulţi agronomi. Anul trecut, a fost numit aici ca tehnician şef tov. ing. Bizo Ovidiu, care mai înainte lucrase la secţia agricolă a regiunii Timişoara. Necunoscînd temeinic locul de muncă, tov. ing. Bizo Ovidiu i-a fost foarte greu la început să organizeze munca şi a săvîrşit unele greşeli care s-au resfrînt asupra producţiei. Anul trecut, în luna iulie, lună în care paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor prăşitoare trebuia executat şi recoltatul păioaselor, din cauză că nu cunoştea bine trupurile secţiei, locul unde este situată fiecare parcelă, distanţa dintre diferitele parcele precum şi starea de vegetaţie a culturilor, şeful secţiei n-a planificat în mod just mijloacele şi forţele de lucru pentru a executa în acelaşi timp aceste două importante lucrări. Ca urmare, o bună parte din culturi au rămas neîngrijite, ceea ce a atras după sine obţinerea de recolte scăzute la hectar.

Iată numai un exemplu care ilustrează ce urmări păgubitoare poate avea pentru producţia agricolă mutarea tehnicienilor dintr-un loc de muncă în altul. Această fluctuaţie a agronomilor se manifestă din păcate, cu multă tărie şi în gospodăriile agricole de stat. Aşa s-au petrecut lucrurile bunăoară la gospodăria agricolă de stat „Măureni" unde la unele secţii, într-un timp scurt au fost schimbaţi un număr mare de agronomi. Numai la conducerea secţiei Semlac, în decurs de 4 ani s-au perindat 10 agronomi.

Sînt dese cazurile cînd fluctuaţia cadrelor de agronomi este provocată şi de faptul că conducerea unităţii respective, inginerii mai vîrstnici cu mai multă practică în producţie, nu sprijină îndeajuns pe tinerii agronomi. La cea mai mică greşală săvîrşită de aceştia din urmă, datorită necunoaşterii temeinice a locului de muncă, ei sînt înlocuiţi cu tehnicieni mai vechi. Iată, de pildă, un caz întîmplat tot la gospodăria de stat „Măureni". Anul trecut, la conducerea secţiei centrale Măureni a fost numit tov. ing. Ognanovici Doru. Fiind nou în locul său de muncă, necunoscîndu-şi îndeaproape secţia, el a săvîrşit la început unele greşeli de ordin tehnic. Conducerea gospodăriei nu l-a ajutat însă temeinic ca să-şi înlăture lipsurile. Acest fapt l-a descurajat, l-a făcut să-şi piardă încrederea în sine şi să plece de la conducerea secţiei.

Impotriva schimbărilor dese a tehnicienilor, dintr-un loc într-altul trebuie să se lupte cu toată hotărîrea. Este necesar ca tinerii agronomi să fie sprijiniţi în munca lor, să fie ajutaţi să-şi lichideze lipsurile şi greşelile în muncă, să li se acorde mai multă încredere. La rîndul lui, fiecare agronom este dator să contribuie cu toate cunoştinţele sale pe care trebuie să le îmbogăţească mereu, cu toată puterea sa de muncă la sporirea continuă a producţiei agricole. Numai în felul acesta el va putea să-şi capete autoritatea necesară muncii sale, să aducă o contribuţie importantă la dezvoltarea agriculturii noastre.

NOTĂ

Despre economii şi operativitate

...Ei, cum facem? Ce părere ai, tovarăşe Vlad? rosti drept încheiere preşedintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Baia Mare, punînd, cu o mişcare domoală, nota pe birou.

Intrebarea adresată pe neaşteptate, îl surprinse pe vicepreşedinte.

— De, ce să spun?!... Chestiunea e că trebuie să găsim mijlocul de a o transmite cît mai repede raioanelor.

Şi cei doi porniră să dezbată practic problema...

Era vorba de o acţiune urgentă. Instrucţiunile cuprinse într-o notă venită de la Bucureşti, în care se indicau măsurile ce trebuiau grabnic luate în vederea intensificării muncilor de însămînţări, întreţinerea culturilor şi pregătirea campaniei de recoltare, trebuiau să ajungă în cel mai scurt timp la cele opt raioane ale regiunii. Iar discuţiile celor doi conducători se învîrteau în jurul problemei, căutînd calea cea mai potrivită pentru a transmite aceste instrucţiuni. In sfîrşit după multă şi chibzuită dezbatere, s-a ajuns la o hotărîre. Trei delegaţi să pornească la drum cu trei maşini şi să cuprindă raioanele regiunii.

S-a întîmplat însă, ca tocmai în momentul cînd lucrurile păreau aranjate, să intre în birou tovarăşul Stănciulescu Haralambie, şeful secretariatului, căruia i s-a cerut părerea în legătură cu problema discutată.

— Tovarăşi, rosti dînsul, uitîndu-se parcă mustrător la cei doi, văd că aţi luat hotărîrea ţinînd seama numai de repeziciunea cu care trebuie să lucrăm. Dar daţi-mi voie să vă întreb: la cheltuieli v-aţi gîndit? Ştiţi doar că deplasarea despre care vorbiţi, înseamnă diurne şi consum de combustibil! Eu cred că noi putem rezolva chestiunea la fel de bine fără a mai trimite oameni şi maşini în regiune, fără a face cheltuieli ce pot fi evitate.

Şi pe loc, şeful secretariatului dezvoltă un plan concret de acţiune. Lucrurile nu erau atît de complicate! Cineva, eventual chiar un colectiv de 2—3 persoane, să prelucreze — desigur, avînd în vedere specificul regiunii — cît mai clar şi mai concis instrucţiunile primite. Apoi, sub formă de telegrame, aceste instrucţiuni să fie transmise raioanelor. In felul acesta se evită şi întîrzierea, se reduc şi cheltuielile... Soluţia tovarăşului Stănciulescu era într-adevăr operativă! Fără prea multă vorbă s-a trecut la stabilirea sarcinilor ce reveneau fiecăruia pentru buna reuşită a acţiunii.

La sfatul popular regional nota a sosit în dimineaţa zilei de 10 mai, pe la orele 10; serios prelucrată, pe la orele 4 după masă ea se afla din nou gata de plecare spre cele opt raioane ale regiunii.

„Paralel cu grăbirea terminării însămînţărilor, trebuie luate măsuri urgente pentru întreţinerea culturilor de toamnă şi a celor de primăvară"!... Punct.

Creionul alerga sprinten, ezita cîte un moment, se aşternea din nou pe fugă. Dar mîna tovarăşei Lihor Elena, de la oficiul P.T.T.R. Carei era obosită. Cum de altfel răguşită era şi vocea tovarăşei Măgură Maria de la celălalt capăt al firului, din Baia Mare.

— Mai e mult? întrebă tov Lihor, măsurînd cu o privire grijulie vraful de foi acoperite cu litere mărunte ce-i stăteau în faţă.

— Incă puţin şi gata.

Telegrama se transmitea prin telefon. Ca să mai cîştige un moment de răgaz, tovarăşa Lihor observă:

— Cred că voi v-aţi îndeplinit azi planul la telegrame!

— Cred şi eu. Gîndeşte-te numai: opt telegrame, fiecare de cîte 1.370 cuvinte. Cam 400 la sută.

— Asta zic şi eu că e depăşire!

Dar, — adăugăm noi — dacă se va lucra tot aşa, sfatul popular regional Baia Mare o să depăşească în scurt timp şi planul de cheltuieli. Fiindcă operativitatea aceasta, adică cele 8 telegrame, a costat nici mai mult nici mai puţin decît 2.132 lei. Adică aproape de 6 ori mai mult decît costul benzinei pentru trei maşini trimise la raioane. N-ar fi de loc rău dacă tovarăşii de la sfatul popular regional Baia Mare ar chibzui mai serios asupra problemelor de gospodărire ca nu cumva într-o bună zi, trezindu-se cu fondurile administrative cheltuite fără rost, să-şi aducă în sfîrşit aminte de înţeleptele cuvinte din bătrîni, că: „Graba strică treaba" şi... „Scumpul mai mult păgubeşte"!

ION VIIŞOREANU
corespondent

Comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Iugoslaviei

BELGRAD 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 mai 1955 au continuat tratativele dintre delegația guvernamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în frunte cu N. S. Hrușciov și delegația guvernamentală a Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu I. Broz-Tito.

In cursul tratativelor a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor privind relațiile de viitor dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

La invitația guvernului R.P.F. Iugoslavia, delegația guvernamentală a U.R.S.S. va pleca la 29 mai cu un tren special în insula Brioni.

* * *

BELGRAD 29 (Agerpres). — TASS transmite:

In noaptea spre 29 mai delegația guvernamentală sovietică, condusă de N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim-secretar al C. C. al P.C.U.S., a plecat împreună cu delegația guvernamentală a Iugoslaviei, condusă de președintele Iosip Broz-Tito, pe insula Brioni unde vor continua tratativele între delegații.

La gara din Belgrad delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a R.P.F. Iugoslavia au fost însoțite de M. Pijade, președintele Scupșcinei populare federative, R. Ciolakovici, vicepreședinte al Vecei executive, R. Stambolici, președintele Scupșcinei populare a Serbiei, I. Gosnjak, secretar de stat pentru problemele apărării naționale, V. Zekovici, secretar al Vecei executive federative, M. Minici, președintele Comitetului popular din Belgrad.

Tratativele sovieto-iugoslave au început

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: „Pravda" a publicat sub semnătura lui I. Jukov și V. Maevski o corespondență intitulată „Tratativele sovieto-iugoslave au început".

La 27 mai orele 10,40 (ora Belgradului) în Palatul Gărzii, situat într-unul din parcurile pitorești de lîngă Belgrad, delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Iugoslaviei au început tratativele a căror importanță este greu de supraapreciat. După cum a subliniat la 26 mai conducătorul delegației guvernamentale a U.R.S.S., N. S. Hrușciov, în declarația făcută la aeroport, scopul acestor tratative este ca „împreună cu delegația guvernamentală iugoslavă să se stabilească căile dezvoltării și întăririi în viitor a prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre, să discute sarcinile noastre comune în lupta pentru înflorirea țărilor noastre, pentru atenuarea încordării internaționale și întărirea păcii generale și securității popoarelor".

Această declarație a conducătorului delegației sovietice se află în centrul atenției opiniei publice. Chiar în aceeași zi, postul de radio Belgrad a reprodus textul integral al declarației făcute la aeroport. Curînd după aceasta, au fost transmise prin radio primele comentarii în legătură cu sosirea delegației sovietice, în care se sublinia că apropiatele tratative „reprezintă un însemnat eveniment internațional pozitiv" și că ele „vor contribui nu numai la îmbunătățirea pe viitor a relațiilor dintre cele două țări, ci și la atenuarea continuă a încordării în lumea întreagă".

In dimineața zilei de 27 mai, toate ziarele de la Belgrad au publicat textul integral al declarației lui N. S. Hrușciov. Ziarele au publicat în același timp știri amănunțite despre primirea din 26 mai a delegației sovietice la Belgrad, numeroase fotografii ale conducătorilor sovietici și iugoslavi.

Ziarele publică comentarii pe marginea tratativelor care au început, precum și ecouri din presa străină. Ziarul „Borba" scrie:

„Comentînd cu însuflețire această vizită, cetățenii Belgradului consideră în unanimitate că ea este un important eveniment internațional. Insuflețirea locuitorilor veniți să întîmpine delegația și comentariile lor exprimau satisfacția față de îmbunătățirea relațiilor sovieto-iugoslave și speranța că apropiatele tratative vor avea o uriașă însemnătate nu numai pentru progresul continuu al relațiilor sovieto-iugoslave, ci și pentru dezvoltarea pozitivă a evenimentelor internaționale în general... Optimismul cu care locuitorii Belgradului au plecat după această întîlnire, constituie o expresie a convingerii lor că tratativele sovieto-iugoslave vor fi de un uriaș folos atît pentru cele două țări, cît și pentru cauza păcii în lumea întreagă".

Corespondentul special al ziarului „Borba" anunță de la Washington că în cercurile guvernante ale S.U.A. „s-a mărit interesul față de apropiatele tratative sovieto-iugoslave".

Corespondentul subliniază că prima reacție a reprezentanților guvernului S.U.A. la comunicatul cu privire la tratativele sovieto-iugoslave a fost „un amestec de mirare și de oarecare teamă", dar că ulterior departamentul de stat „și-a schimbat repede poziția", începînd să manifeste simpatie față de „politica de neparticipare la blocuri" dusă de Iugoslavia. Intrebîndu-se care sînt cauzele acestei schimbări, corespondentul se referă în primul rînd la faptul că „în lumea întreagă și în special în Europa, conferința iugoslavo-sovietică a trezit un ecou foarte favorabil". Corespondentul ziarului „Borba" subliniază însă totodată că „guvernul republican" dorește „să evite un conflict cu aripa de dreapta a partidului (republican — n.r.), care este împotriva tratativelor cu Uniunea Sovietică în general, inclusiv a tratativelor cvadripartite la cel mai înalt nivel și care obiectează în special împotriva normalizării relațiilor iugoslavo-sovietice".

Este cu totul evident că în cercurile guvernante ale S.U.A. există grupări foarte influente care se pronunță împotriva micșorării încordării internaționale și care nu-și precupețesc forțele pentru a aprinde „războiul rece". Tocmai în aceste cercuri tratativele sovieto-iugoslave începute la 27 mai la Belgrad au fost întîmpinate cu un sentiment de ostilitate. Dar manevrele adversarilor micșorării încordării internaționale și stabilirii unei colaborări prietenești între țări, nu pot să nu întîmpine ripostă hotărîtă din partea tuturor acelora cărora le este scumpă cauza păcii în lumea întreagă.

Pentru ziariștii care informează asupra întrevederii sovieto-iugoslave, ziua de 27 mai a început neobișnuit de devreme: la ora 7 dimineața a fost deja convocată o conferință de presă în cadrul căreia reprezentantul serviciului de presă al secretariatului de stat pentru afacerile externe al Iugoslaviei, i-au pus la curent pe corespondenți cu ordinea de zi.

La ora 8 dimineața delegația sovietică a plecat spre muntele Avala pentru a depune o coroană de flori la mormîntul Soldatului necunoscut al Iugoslaviei. Conducătorul delegației sovietice, N. S. Hrușciov, a depus o coroană de flori la mormîntul Soldatului necunoscut.

A răsunat imnul Uniunii Sovietice, apoi imnul Iugoslaviei. Delegații sovietici au trecut în revistă garda de onoare și apoi s-au îndreptat spre automobile.

Unul după altul automobilele au plecat spre Belgrad. Locuitorii satelor prin care au trecut automobilele au salutat cu bucurie pe oaspeții sovietici și pe reprezentanții iugoslavi. Străzile Belgradului sînt pline de mii de oameni, se aud aclamații, aplauze furtunoase. Cortegiul sosește la cimitirul comun al ostașilor iugoslavi și sovietici căzuți eroic în luptele pentru eliberarea Belgradului.

Membrii delegației, însoțiți de reprezentanți oficiali ai Iugoslaviei, au depus uriașe coroane de trandafiri roșii în fața basoreliefurilor, care se află la intrarea în cimitir. Răsună trei salve de salut. Delegații sovietici și personalitățile oficiale iugoslave parcurg aleile cimitirului, citind numele ostașilor înscrise pe plăcuțe de marmoră albă: Veselin Nikici, Miloș Ubovici, Dușan Marici, Ivan Strijov, Aleksei Pavlicenko, Pavel Gorbunov.

In jurul orei 10,30, la Palatul Gărzii sosește delegația guvernamentală a Iugoslaviei în frunte cu președintele Tito, iar apoi delegația sovietică în frunte cu N. S. Hrușciov. Delegațiile se îndreaptă spre marea sală de la etajul doi, rezervată pentru conferințe, și iau loc în jurul mesei.

Tratativele sovieto-iugoslave de la Belgrad au început.

Presa iugoslavă despre tratativele de la Belgrad

BELGRAD (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele din Belgrad din 28 mai au publicat pe prima pagină comunicatul oficial cu privire la începerea la 27 mai a tratativelor sovieto-iugoslave.

Ziarele „Borba" și „Politika" au consacrat tratativelor sovieto-iugoslave articole, informații ale corespondenților lor de peste hotare asupra ecourilor provocate de tratative în străinătate.

Ziarul „Politika" scrie într-un articol că „politica Iugoslaviei față de toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, se bazează pe principii neclintite" și că cel mai esențial dintre acestea este „principiul coexistenței active și al rezolvării tuturor problemelor internaționale deschise pe baza egalității în drepturi a popoarelor și statelor".

Intr-un articol intitulat „Tratativele interstatale iugoslavo-sovietice" ziarul „Borba" consideră că „însuși faptul sosirii unei delegații sovietice cu cea mai mare autoritate și ducerea de tratative interstatale la nivelul cel mai înalt" este o mărturie „a unui progres însemnat în normalizarea relațiilor sovieto-iugoslave".

„Se înțelege — scrie ziarul — că toți cei care sînt devotați cauzei păcii salută îmbunătățirea relațiilor dintre cele două state, deoarece este în afară de orice îndoială că lichidarea situației anormale care a existat în această parte a lumii va contribui la stabilizarea generală a situației în întreaga lume".

După ce subliniază că procesul de normalizare a relațiilor, care a început cu doi ani în urmă, evoluiază în mod favorabil, ziarul scrie în continuare că „este totuși necesar să se stabilească limpede cadrul și baza viitoarelor relații interstatale sovieto-iugoslave.

Ziarul relevă că opinia publică iugoslavă este solidară „cu acea parte a declarației conducătorului delegației sovietice N. S. Hrușciov, în care acesta a spus că întrevederea de la Belgrad va trebui să contribuie la îmbunătățirea pe viitor a relațiilor dintre cele două țări ale noastre", precum și cu pasajele din declarație în care se subliniază hotărîrea U.R.S.S. de a dezvolta relațiile sale cu ale țări pe principiile coexistenței pașnice a statelor, pe principiile egalității în drepturi, neamestecului și respectării suveranității și independenței naționale, pe principiile neagresiunii și recunoașterii inadmisibilității atentatelor unor state la integritatea teritorială a altor state.

CIFRE GRĂITOARE

Cursa nebunească a înarmărilor, impusă de politica „războiului rece" dusă de cercurile agresive americane, lovește greu economia multor state capitaliste și nivelul de trai al populației lor. Cheltuielile uriașe pentru întreținerea forțelor militare și pentru dotarea acestora cu cantități tot mai mari de armament și material de război sînt suportate de masele de oameni ai muncii. Aceste cheltuieli sînt acoperite din impozitele sporite an de an, ce sînt stoarse de la populația muncitoare. Un muncitor american cu o înaltă calificare, de exemplu, trebuie să verse statului anual 30 la sută din salariul său pentru impozite. Din 1949 și pînă în 1955 suma impozitelor percepute de la populație a crescut: în S.U.A. cu 70 la sută, în Anglia cu 22 la sută, în Franța cu 110 la sută.

La creșterea continuă a impozitelor pe care trebuie să le plătească populația se adaugă și creșterea vertiginoasă a prețurilor mărfurilor de larg consum. Scumpirea traiului duce la scăderea puterii de cumpărare a salariilor muncitorilor, la creșterea datoriilor acestora față de companiile industriale și comerciale, la sărăcirea tuturor oamenilor muncii din țările capitaliste. In ultimii ani, costul vieții — adică prețurile pe care le plătesc consumatorii pentru pîine, unt, carne, zahăr, îmbrăcăminte, mobilă, chirie, călătorii cu tramvaiul, metroul sau autobuzul — au crescut: în S.U.A. cu 12 la sută, în Anglia cu 28 la sută, în Franța cu 42 la sută. Se vede din aceste cifre că cel mai greu lovite sînt țările satelite ale S.U.A., Anglia și Franța. Economia Angliei, și a Franței îndeosebi, este sufocată de cheltuielile ce-i sînt impuse de politica „războiului rece". Așa cum arată chiar președintele S.U.A. Eisenhower în discursul ținut la 16 aprilie 1953: „Fiecare tun fabricat, fiecare navă militară lansată, fiecare rachetă produsă înseamnă în ultimă instanță jefuirea celor flămînzi, a celor care suferă de frig și care n-au ce să îmbrace".

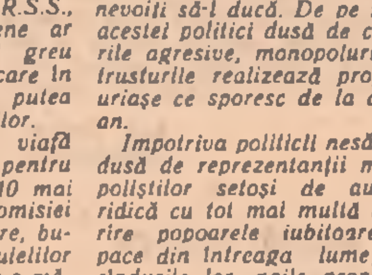
Cîte realizări folositoare societății nu s-ar putea înfăptui cu banii ce se cheltuiesc pentru înarmare? Este suficient să arătăm că cu suma ce se cheltuiește pentru un crucișător s-ar putea construi locuințe pentru 8000 de oameni. Cu suma cheltuită pentru un bombardier greu modern s-ar putea construi 30 de clădiri pentru școli orășenești sau două centrale electrice care ar putea deservi două orașe cu o populație de 60.000 de locuitori fiecare, sau două spitale utilate cu cel mai modern aparataj medical.

Dacă politicienii care conduc azi treburile S.U.A. și cei care conduc treburile țărilor așa-zis aliate Americii ar renunța la politica „de pe poziții de forță" și s-ar situa pe o poziție cinstită, corespunzătoare intereselor popoarelor lor, care ar contribui la adoptarea recentelor propuneri de dezarmare făcute de U.R.S.S., economia țărilor apusene ar putea ieși din impasul greu în care se află și din care în nici un caz n-o va putea scoate politica înarmărilor.

Dacă s-ar aplica în viață propunerile sovietice pentru dezarmare făcute la 10 mai 1955 subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, bugetele destinate cheltuielilor militare s-ar reduce într-o măsură atît de mare, încît ar fi posibilă o imediată și considerabilă creștere a nivelului de trai al populației din țările nevoite azi să suporte cheltuielile pentru înarmare. Numai bugetul militar al Franței, de exemplu, s-ar micșora cu o sumă care, cheltuind-o în scopuri pașnice, ar permite anual să se extragă în plus 4.000.000 tone de cărbuni, să se fabrice 60.000 de tractoare (calculate în tractoare de 15 c.p.), să se producă 600.000.000 de sticle de lapte și 750.000 de biciclete și să se construiască 60.000 de apartamente cu 3 camere, 1.600 de școli și 18.000 km de șosele. Acestea toate ar fi posibile să se înfăptuiască numai într-un an. Ne închipuim atunci ce progrese s-ar putea realiza în domeniul creșterii nivelului de trai al populației în decurs de 3—5 ani.

Dar în locul acestei politici cercurile agresive preferă să continue pregătirile războinice și să sporească înarmările care apasă tot mai mult pe spinarea oamenilor muncii și așa încovoiată de traiul din ce în ce mai greu pe care sînt nevoiți să-l ducă. De pe urma acestei politici dusă de cercurile agresive, monopolurile și trusturile realizează profituri uriașe ce sporesc de la an la an.

Impotriva politicii nesăbuite dusă de reprezentanții monopoliștilor setoși de aur se ridică cu tot mai multă hotărîre popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. In rîndurile lor, noile propuneri sovietice pentru dezarmare au găsit o totală și sinceră adeziune. Popoarele lumii vor sprijini înfăptuirea acestor propuneri care indică drumul

spre eliberarea de povara impusă de cursa înarmărilor, drumul spre rezolvarea celor mai ascuțite probleme internaționale litigioase, drumul spre înțelegere între popoare și consolidare a păcii.

Ratificarea Tratatului de la Varșovia în R. P. Bulgaria și R. P. Albania

SOFIA 28 (Agerpres). — A. T. B. transmite: La 28 mai a avut loc o sesiune extraordinară a Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria. In cadrul sesiunii a fost examinată problema ratificării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat la Varșovia.

Raportul cu privire la conferința de la Varșovia a statelor europene a fost prezentat de Vilco Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria și conducătorul delegației guvernamentale bulgare la conferința de la Varșovia.

Toți deputații care au luat cuvîntul au salutat semnarea Tratatului de la Varșovia care constituie o nouă contribuție la cauza întăririi păcii în lumea întreagă, aprobîndu-l cu căldură.

Sesiunea Adunării Populare a ratificat în unanimitate Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre cele opt state participante la conferința de la Varșovia.

TIRANA 28 (Agerpres). — ATA transmite: La 28 mai a avut loc o sesiune extraordinară a Adunării Populare a Republicii Populare Albania. Sesiunea a examinat problema ratificării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat de cele opt țări la Varșovia.

Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania și conducătorul delegației guvernamentale a Albaniei la conferința de la Varșovia, a prezentat un raport în care a relevat uriașa însemnătate internațională a Tratatului de la Varșovia și a subliniat importanța istorică a Tratatului pentru poporul albanez.

După cuvîntările mai multor deputați, Adunarea Populară a ratificat în unanimitate Tratatul de la Varșovia.

Teroarea dezlănțuită de colonialiștii francezi în Algeria

PARIS 29 (Agerpres). —

Potrivit relatărilor presei pariziene, represiunile din Algeria continuă cu aceeași intensitate. La 27 mai, în orașul Miliana poliția a atacat pe manifestanții care cereau autorităților franceze punerea în libertate a conducătorului organizației locale a Partidului Comunist din Algeria, Ahmed Keddar, arestat în baza legii „stării excepționale". Mai multe sute de manifestanți, printre care țărani și muncitori algerieni, au vrut să remită autorităților franceze o petiție cu 1.500 de semnături. Polițiștii au deschis focul și au rănit cîteva persoane. Cu toate acestea, reprezentantul administrației franceze a fost nevoit să primească delegația și să-i asculte doleanțele.

Autoritățile franceze au interzis unui număr de 200 de cetățeni algerieni să locuiască în departamentul Constantine. S-a interzis de asemenea circulația prin țară altor 400 de algerieni. In cursul recentelor razii ale poliției, în regiunea Tizi-Uzu au fost arestate 50 de persoane.

Represiunile colonialiștilor în Algeria stîrnesc numeroase proteste ale oamenilor muncii și a opiniei publice progresiste din Franța.

La 27 mai, la uzinele de automobile Renault din Paris a avut loc un mare miting la care a participat Etienne Fajon, secretar al C. C. al Partidului Comunist Francez. Participanții la miting — muncitori francezi și algerieni ai acestei uzine — au adoptat o rezoluție în care au condamnat represiunile colonialiștilor în Africa de nord și au cerut guvernului să desființeze „starea excepțională" din Algeria, să înceteze operațiunile de pedepsire și să retragă de acolo trupele franceze.

Presa democrată publică apelul a 160 de reprezentanți de seamă ai vieții publice și oameni politici din Franța care cer desființarea imediată a „stării excepționale" în Algeria. Apelul a fost semnat de dr. Sikar De Plosolo, președinte de onoare al Ligii drepturilor omului, Jaques Duclos, secretar al C. C. al Partidului Comunist Francez, generalul Petit, membru al Consiliului republicii, pastorul Bossque, scriitorul Jean Paul Sartre și alții.

Greva feroviarilor din Anglia

LONDRA 29 (Agerpres). —

In noaptea spre 29 mai în întreaga Anglie a început o mare grevă a feroviarilor, declarată în sprijinul revendicării cu privire la majorarea salariilor. După cum se știe, Comisia transportului britanic (Direcție a transportului englez naționalizat) a respins această revendicare.

La grevă participă cei 70.000 de membri ai sindicatului unit al mecanicilor de locomotivă și fochiștilor. Din acest sindicat fac parte 80% din toate brigăzile de mecanici de locomotivă din Anglia. Celelalte fac parte din sindicatul național al feroviarilor care nu participă la grevă; totuși, membrii acestui sindicat au declarat că nu vor îndeplini munca în locul mecanicilor și fochiștilor greviști.

Greviștii au postat pichete la depourile de cale ferată din întreaga Anglie.

După cum a transmis postul de radio Londra, în urma grevei circulația trenurilor a scăzut la aproximativ o cincime. Problema aprovizionării întreprinderilor industriale cu cărbune stîrnește autorităților îngrijorare deosebită.

După cum a transmis agenția Reuter, la o ședință a Cabinetului s-a discutat problema luării unor măsuri excepționale pentru a asigura transportul produselor alimentare și alte transporturi urgente.

Ziarele de duminică au apărut într-un tiraj mult redus. Din cauza grevei ele trebuie transportate cu avioane și camioane.

Timpul probabil pentru zilele de 1, 2 și 3 iunie

Vreme răcoroasă mai întîi, apoi în curs de încălzire treptată. Cer schimbător cu înnourări mai accentuate după amiază mai ales în sud estul țării. Ploi temporare și sub formă de averse vor cădea în primele două zile. Vînt potrivit. Temperatura aerului staționară mai întîi apoi în creștere.

Solul se va menține umed iar temperatura aerului va rămîne staționară la începutul intervalului fiind cuprinsă între 12 și 20 grade la adîncimi de 5-20 cm la ora 8 dimineața. Apoi va crește ușor.

Salutul delegației agricole braziliene adresat oamenilor muncii din agricultura R. P. R.

De curînd, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a sosit pentru a vizita țara noastră o delegație de activiști sindicali, muncitori și tehnicieni agricoli din Brazilia.

Prin ziarul „Agricultura Nouă" membrii delegației au adresat oamenilor muncii din agricultura țării noastre următorul salut:

A delegação agricola brasileira, por ocasião de sua chegada à Republica Popular da Rumania, transmite aos trabalhadores agricolas do pais irmão as calorosas saudações dos trabalhadores agricolas do Brasil.

Bucareşti, 26 de Maio de 1955

[illegible]
Jesus Batista de Oliveira
José Eduardo [illegible]
João Soares de Oliveira
José Machado Borges
Benedito Pereira Filho
[illegible]
Antonio Alipio Reis

„Cu ocazia vizitei sale în Republica Populară Romînă, delegația agricolă braziliană transmite oamenilor muncii din agricultură, din țara prietenă, un cald salut din partea muncitorilor agricoli din Brazilia".

București 26 mai 1955

Incheierea sesiunii Comitetului consultativ O. N. U. pentru pregătirea conferinței internaționale în vederea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

PARIS 28 (Agerpres). — TASS transmite: La Paris s-a încheiat sesiunea Comitetului consultativ O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în vederea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Comitetul a discutat problemele practice privind organizarea conferinței internaționale care va avea loc la Geneva între 8 și 20 august. In comunicatul dat publicității la sfîrșitul sesiunii se arată că în conformitate cu hotărîrea Comitetului consultativ, după încheierea ședințelor plenare ale conferinței internaționale, vor fi constituite trei comisii: comisia pentru tehnologia reactorilor și studierea proprietăților lor fizice și chimice, comisia pentru aspectele metalurgice ale folosirii reactorilor, comisia pentru folosirea izotopilor în biologie, medicină și industrie.

Comitetul consultativ a adoptat hotărîrea de a invita pentru a ține prelegeri, printre alți oameni de știință de seamă și oamenii de știință sovietici V. I. Wexler și A. L. Kursanov. După cum s-a aflat din cercuri ziaristice, comitetul consultativ a aprobat în principiu propunerea reprezentantului U.R.S.S. cu privire la convocarea unei noi sesiuni a comitetului în ajunul conferinței internaționale de la Geneva în vederea încheierii lucrărilor de pregătire pentru organizarea conferinței.

Rezultatele alegerilor din Anglia

LONDRA 29 (Agerpres). — TASS transmite:

In seara zilei de 28 mai au fost anunțate rezultatele alegerilor în ultima circumscripție electorală. Mandatul parlamentar din partea acestei circumscripții l-a menținut partidul conservator care are astfel în Camera Comunelor o majoritate de 60 de mandate.

După cum anunță agenția Reuter, conservatorii au întrunit 13.340.118 de voturi, sau 49,85% (în alegerile trecute ei întruniseră 47,97% din voturi). Laburiștii au întrunit 12.421.162 de voturi, sau 46,42% (în alegerile trecute — 43,78%). Liberalii au întrunit aproximativ același număr de voturi ca și în alegerile trecute; comuniștii au întrunit de 1,5 ori mai multe voturi decît în alegerile din 1951.

La vot au participat 76,78% din alegători, în timp ce în 1951 au participat 82,6%.

În legătură cu rezultatele alegerilor parlamentare din Anglia

de F. OREHOV

Majoritatea mandatelor în noul parlament revine conservatorilor, care vor continua prin urmare să guverneze țara în următorii cinci ani.

Cauza principală a eșecului vădit al partidului laburist în alegeri constă în aceea că alegătorii nu au putut să stabilească diferența dintre linia politică a laburiștilor și cea a conservatorilor. Laburiștii s-au prezentat la alegeri ca un partid care promovează aceeași politică ca și conservatorii, care sprijină linia politică a lui Churchill și Eden. Liderii partidului laburist nu au putut și nu au vrut să se desolidarizeze de actuala politică a partidului conservator, în special de politica lui externă. Mai mult decît atît, în unele probleme, ca, de pildă, în problema înarmării Germaniei occidentale, conservatorii au reușit fără mare greutate să prezinte pe liderii partidului laburist drept inițiatori ai politicii de înarmare a Germaniei occidentale, iar pe propriul partid — doar continuator al acestei politici. Dependența poziției laburiștilor de conservatori în domeniul politicii externe este evidentă pentru toată lumea.

In prezent, laburiștii se plîng că la aceste alegeri, în ciuda așteptărilor liderilor partidului și în ciuda primelor știri publicate de ziare, au luat parte mai puțini alegători decît numărul celor care au dreptul la vot, în comparație cu alegerile din 1951. Ei spun că dacă alegătorii ar fi fost mai activi, victoria ar fi fost de partea lor. Ei n-ar trebui să se plîngă de pasivitatea alegătorilor care și-au dat seama că hreanul nu este mai dulce decît ridichea, ci de propria lor politică care a determinat această poziție a multor alegători.

O altă cauză care a determinat înfrîngerea partidului laburist la actualele alegeri constă în faptul că liderii laburiști nu s-au străduit de fapt să obțină victoria și au desfășurat campania electorală cu foarte puțină energie. Sprijinind politica de înarmare a Germaniei occidentale, politica cursei înarmărilor, ei știu că masele largi și membrii de rînd ai propriului lor partid se pronunță tot mai hotărît împotriva acestei politici. Ei cunosc de asemenea foarte bine simptomele sinistre ale înrăutățirii conjuncturii economice care se apropie, situația tot mai proastă a comerțului exterior al Angliei, spectrul crizei economice. De aceea, ei consideră că momentul de față este nepotrivit pentru a prelua puterea.

Partidul conservator a desfășurat o largă campanie electorală al cărei atu principal, după cum s-au exprimat ziarele londoneze, a fost promisiunea de a organiza tratative între marile puteri, cu participarea U.R.S.S. Se știe că ideea tratativelor se bucură de popularitate în rîndul maselor care se pronunță pentru slăbirea încordării internaționale, pentru consolidarea păcii.

Astăzi, alegătorii își pun o întrebare importantă: Ce politică, în special ce politică externă va promova Anglia după actualele alegeri parlamentare? Și este mai presus de orice îndoială că alegătorul englez ar dori ca această politică să se promoveze în interesul Angliei, în interesul păcii și consolidării colaborării dintre toate țările.

FIECARE ARE „SFINȚII" SĂI

Economia Italiei este controlată azi de un număr considerabil de trimiși ai trusturilor și monopolurilor americane. Acești inspectori și controlori își ascund calitatea sub numele nevinovat de vizitatori sau turiști.

Călăuza: Iată aceasta este renumita biserică Sf. Petru
Turistul american: Nu mă interesează. Noi americanii preferăm Sfîntul Petrol

(Desen de Camerini din ziarul italian „Il Paese")

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.